

Dit tijdschrift wordt als objectieve documentatie uitgegeven.

De artikels geven de opvatting van de schrijvers weer, onafhankelijk van de meening der Bank.

INHOUD : De ordening van het naoorlogsche internationale geld- en kapitaalverkeer. De accoorden van Bretton Woods (vervolg) - Berichten over geld- bank en financiewezen - Berichten over handel en nijverheid - Economische wetgeving - Statistieken

DE ORDENING VAN HET NAOORLOGSCHE INTERNATIONALE GELD- EN KAPITAALVERKEER

De accoorden van Bretton Woods

(vervolg)

DE INTERNATIONALE BANK VOOR HERSTEL EN ONTWIKKELING

(*International Bank for Reconstruction
and Development*)

Het herstel van een rationeel stelsel van internationale betalingen ware onvolledig geweest, zoo naast het statuut voorzien voor de regeling der loopende transacties, niet eveneens een mechanisme werd uitgewerkt met het oog op de ordening van de internationale kapitaalbewegingen. Een echte wereld-economie, gegrondvest op een evenwichtige ontwikkeling van den goederen- en dienstenruil, vereischt inderdaad het beschikbaar stellen en het vrij verkeer van land tot land, van omvangrijke credieten en kapitalen, noodig voor de financiering der buitenlandsche beleggingen. Dank zij een zuldanic beleggingssysteem, kunnen de oertollige middelen van Staten met een zeer productieve economie overgebracht worden naar gebieden, waarvan de economische ontginning of ontwikkeling de aanwending vergt van aanzienlijke kapitalen in den vorm van productiemiddelen: grondstoffen, industriele uitrusting, vervoermiddelen, enz. De financiering van den hiertoe bestenden uitvoer — waarmee aanvankelijk geen enkele tegenprestatie van het importeerende land overeenstemt — kan slechts verzekerd worden door het toekennen van langlopende credieten. In principe zullen deze leeningen later moeten en kunnen terug-

betaald worden uit de opbrengst van de gestegen productie, welke deze beleggingen zullen toelaten te verwezenlijken. De credieten kunnen verleend worden door het land, uitvoerder der productiegoederen, of, hetgeen doorgaans het geval is, door derde landen welke over ruime internationale betaalmiddelen beschikken. In de meeste gevallen zijn aldus verscheidene landen bij dit kapitaalverkeer betrokken, dat bijgevolg, om doelmatig te zijn, op een stelsel van multilaterale transfers moet berusten.

Wegens de bijzondere kenmerken van het internationale kapitaalverkeer, zooals hierboven bondig geschetst, heeft de afwikkeling van deze verrichtingen op den monetair en economischen toestand der betrokken landen een terugslag, welke zeer verschillend is van dezen voortvloeiend uit het loopende goederen- en dienstenverkeer. Ter voorkoming van storingen leek het derhalve gepast bij de organisatie van een gezamenlijk systeem van internationale betalingen, een duidelijk onderscheid te maken tusschen vereffeningen in verband met regelmatige commerciële en financiële verrichtingen en transfers van meer exceptioneelen aard uit hoofde van buitenlandsche beleggingen, d.w.z. de eigenlijke kapitaalbewegingen. Om deze redenen hebben de ontwerpers van het te Bretton Woods uitgewerkte nieuwe statuut der naoorlogsche monetaire en financiële betrekkingen, de organisatie in twee duidelijk afge-

scheiden sectoren gesplitst en voor elken sector een afzonderlijk régime en een afzonderlijke instelling voorzien, die speciaal opgevat werden in functie van hun eigen aard en noodwendigheden : eenerzijds, de vereffeningen voortvloeiend uit de loopende transacties in verband met den dagelijkschen goederen- en dienstenruil en de uitwerking van een systeem van valutafaciliteiten bedoeld om eventueel een tijdelijk deficit in de betalingsbalans te overbruggen; anderzijds, het meer complex en meer exceptioneel mechanisme der kapitaaltransfers voor buitenlandse beleggingen op langen termijn en de oprichting van een organisme bestemd om de fondsen, noodig voor de financiering dezer beleggingen te verzamelen en in de gewenschte richting te leiden. Vandaar dat naast het Internationaal Muntfonds een tweede instelling in het leven werd geroepen : de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling (*International Bank for Reconstruction and Development* : I.B.R.A.D.).

De noodzakelijkheid van een aanzienlijken en aanhoudenden stroom van internationale beleggingen, alsmede de voordeelen verbonden aan een lichaam dat de daarmee gepaard gaande kapitaaltransfers zou vergemakkelijken en aanmoedigen, waren te opvallend opdat hiertegen ernstige bezwaren hadden kunnen worden ingebracht. Deze noodzakelijkheid en deze voordeelen moesten trouwens nog duidelijker blijken in de naoorlogsche periode, wegens den omvang van het herstel dat in het meerendeel der landen diende ondernomen en de vooruitzichten op verdere ontwikkeling die voor de wereldeconomie zouden openstaan als gevolg van den technischen vooruitgang verwezenlijkt tijdens den oorlog. Het ontwerp — van Amerikaanschen oorsprong — tot oprichting van een Internationale Bank ten einde den wederopbouw der door den oorlog verwoeste landen en de ontwikkeling van de in economisch opzicht weinig gevorderde streken te bespoedigen, door hun toe te laten, met behulp van de te hunner beschikking gestelde financiële middelen, aanzienlijke nieuwe investeringsprogramma's te verwezenlijken, genoot dan ook een zeer gunstig onthaal in de Geallieerde landen. Zoowel in den loop der voorafgaande besprekingen als te Bretton Woods zelf, werd de overeenstemming betreffende de statuten van de I.B.R.A.D. dan ook veel gemakkelijker bereikt dan voor het Internationaal Muntfonds.

In het eerste deel dezer studie vestigden we reeds de aandacht op het wederzijds aanvullend karakter der twee nieuwe instellingen. Hoewel ze bedoeld zijn om ieder in een verschillenden en wel afgebakenden sector op te treden, zijn ze nochtans geroepen tot een nauwe samenwerking, die het evenwicht en de ontwikkeling der internationale monetaire, financiële en commercieele betrekkingen slechts kan bevorderen : de stabiliteit en de faciliteiten die door het Fonds op monetair gebied verzekerd worden door de uitschakeling of althans door een

strengere beperking der valutarisico's en door het verschaffen van bijkomstige internationale betaalmiddelen aan de landen welke zich in valutamoelijkheden bevinden, zullen tot gevolg hebben de beleggingen in het buitenland te doen toenemen en aldus de werkingssfeer der Bank te verruimen. Anderzijds zullen de uitbreiding en de normalisatie van de internationale beleggingsmarkt, dank zij de tusschenkomst van de I.B.R.A.D., leiden tot een uitbreiding van het internationaal ruilverkeer en een toeneming van het productievermogen der begunstigde landen, waardoor het voor deze laatste gemakkelijker zal worden hun betalingsbalans in evenwicht te brengen, hetgeen op zijn beurt de taak van het Fonds zal verlichten.

Hieruit kan worden afgeleid, dat de doeleinden en de bedrijvigheid van beide lichamen gelijklopend zijn en dat een vruchtbare samenwerking de gunstigste gevolgen kan hebben voor de welvaart van de wereldeconomie. Daardoor juist vormen de twee betrokken instellingen eigenlijk slechts één enkel organisch geheel, dat zich over de gansche sfeer der internationale monetaire en financiële betrekkingen uitstrekt. Het was met het oog op dit beginsel dat men organisatie en werking van beide instellingen nauw aan elkaar heeft aangepast.

Nochtans dient te worden erkend, en zulks werd herhaaldelijk zoowel door promotors als critici van het nieuwe régime onderstreept, dat de terugkeer tot normale monetaire en financiële betrekkingen slechts één der beide aspecten — en misschien dan nog slechts van secundair belang — van het probleem van het internationaal ruilverkeer vertegenwoordigt; het andere wordt gevormd door de eigenlijke commercieele en economische zijde van het probleem, d.w.z. door de meer concrete en specifieke maatregelen (handelsovereenkomsten, douanetarieven, enz.), waardoor het volume van het goederen- en dienstenverkeer rechtstreeks bepaald wordt. Noodig is derhalve dat aan dit tweede aspect op zijn beurt een rationeele oplossing gegeven wordt, zoo men werkelijk een volledig en duurzaam herstel van de internationale economie wil bereiken.

Doel van de Bank

Volgens haar statuten stelt de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling zich ten doel :

- 1) mede te werken aan den wederopbouw en het productief maken van het grondgebied der deelnemende landen, door het vergemakkelijken van kapitaalinvesteringen voor productieve doeleinden, waarin mede begrepen zijn het herstel van door den oorlog ontredderde of verzwakte volkshuishoudingen, de aanpassing der productiemiddelen aan de vredesbehoeften, alsmede de ontwikkeling van de productiemogelijkheden en hulpbronnen in de economisch achterlijke landen;

- 2) de internationale private investeringen te bevorderen door leeningen en andere beleggingen van particulieren te waarborgen of er een aandeel in te nemen, en ingeval de particuliere kapitalen niet onder redelijke voorwaarden kunnen worden verkregen, zulks te verhelpen door financieele middelen in den geschikten vorm voor deze productieve beleggingen te verstrekken, waarvoor zij de benodigde gelden hetzij uit haar eigen middelen, hetzij uit door haar opgenomen bedragen, hetzij uit haar andere hulpbronnen zal putten;
- 3) de evenwichtige en duurzame uitbreiding van den wereldhandel aan te moedigen en het evenwicht in de betalingsbalansen te handhaven door de internationale investeringen te bevorderen ten einde de productieve hulpbronnen van haar leden te ontwikkelen en aldus den productiviteitsgraad, den levensstandaard en de arbeidsvoorwaarden op hun grondgebied te verbeteren;
- 4) de door de Bank verstrekte of gewaarborgde leeningen aan te passen aan de internationale leeningen uit andere bronnen afkomstig, derwijze dat de nuttigste en dringendste investeringsplannen bij voorrang uitgevoerd worden.

Bij de vervulling van haar taak zal de Internationale Bank er naar streven haar operaties zoo te leiden dat met den terugslag der internationale investeringen op den algemeenen economischen toestand der deelnemende landen wordt rekening gehouden. Anderzijds zal zij in de onmiddellijke naoorlogsche periode met de leden medewerken, ten einde den overgang van de oorlogs- naar de vredes-economie te vergemakkelijken.

Samengevat bestaan de twee fundamenteele doeleinden van de I.B.R.A.D. er dus in, eenerzijds, het volume der productieve investeringen in het buitenland aan te moedigen en uit te breiden met behulp van haar eigen middelen of door haar opgenomen of gewaarborgde gelden, anderzijds, den terugkeer tot normale verhoudingen op de internationale kapitaalmarkt te bewerkstelligen door het invoeren van redelijke criteria t.a.v. de rente en andere voorwaarden voor credietverstrekking op langen termijn. Verder zal de tusschenkomst van de Bank er ook op gericht zijn, misbruiken uit te schakelen als degenen die zich in de buitenlandsche investeringen na den eersten wereldoorlog hebben voorgedaan en die er grootendeels toe bijgedragen hebben de na 1930 in bepaalde landen ingetreden monetaire en financieele ineenstorting te bespoedigen en te verscherpen.

Er moge worden opgemerkt dat, evenals het Muntfonds in den sector van de valutatransacties, de Internationale Bank niet geroepen is om het privaaf initiatief inzake internationale beleggingen af te schaffen, noch te verdringen. Het optreden van de Bank zal vooral een aanvullend en regulariseerend

karakter dragen. Evenals onder het régime van het Muntfonds de valutabehoeften voor de loopende transacties in de eerste plaats door de gebruikelijke organen — banken en particuliere tusschenpersonen — zullen blijven gedekt worden en de bijkomende faciliteiten van het Fonds aan de centrale monetaire overheidsorganen slechts ingeval van ontoereikendheid der normale hulpbronnen zullen verleend worden, zoo ook zal de Internationale Bank bij credietverleening op langen termijn slechts dan optreden indien deze credieten niet of slechts onder klaarblijkelijk abnormale voorwaarden bij de particuliere investeringsorganen kunnen verkregen worden. Overigens voorzien de statuten van de Bank dat het kapitaal slechts ten beloope van 20 pCt. voor rechtstreeksche credietverleening zal mogen aangewend worden, terwijl de resteerende 80 pCt. alleen zullen mogen opgeroepen worden voor de dekking van verliezen of verplichtingen voortvloeiend uit credietverleening door middel van de door de Bank te leen genomen of gewaarborgde particuliere geldmiddelen. Er bestaat dan ook geen twijfel dat door de werking van de I.B.R.A.D., de particuliere beleggingen zullen aangemoedigd en uitgebreid worden, veeleer dan gehinderd of ingekrompen.

Er zij eveneens opgemerkt dat, vermits de Bank zich uitsluitend ten doel stelt de internationale kapitaalmarkt voor productieve investeringen te ontwikkelen en te normaliseeren, zij geenszins zal ingrijpen in de kunstmatige en wilde bewegingen van de zwervende kapitalen, het zgn. *hot money*, dat een der meest kenmerkende uitingen was van de monetaire en economische verwarring die aan den tweeden wereldoorlog voorafging. Deze kapitaalbewegingen die een uiterste instabiliteit vertoonden, werden alleen ingegeven door veiligheidszorg of speculatieve beweegredenen; zij hadden tijdens de laatste jaren vóór den oorlog een aanzienlijken omvang aangenomen en waren grootendeels verantwoordelijk voor de diepe storingen die toen in de monetaire en financieele structuur van verscheidene landen werden teweeggebracht. Het is dan ook duidelijk dat de Bank met deze middelen niets kan aanvangen, te meer daar over het algemeen, deze transfers wegens hun aard en hun uitwerking geenszins beantwoorden aan de fundamenteele doelstelling van stabiliteit en natuurlijke verhoudingen die ten grondslag liggen aan het monetair en financieel statuut van Bretton Woods. Dit is ook de reden waarom de valutatransacties inzake *hot money* eveneens buiten de werkingsfeer van het Muntfonds vallen. Zooals wij het inderdaad in het eerste deel van deze studie deden opmerken, zullen de door het Fonds aangeboden valutafaciliteiten niet mogen aangewend worden om in langdurige en aanzienlijke kapitaaluitvoeren te voorzien, terwijl verder ieder lid gerechtigd is de vereischte maatregelen te treffen om dergelijke kapitaalbewegingen te controleeren of te verhinderen. De hoop is dan ook niet ongegrond, dat de te Bretton Woods

getroffen schikkingen voortaan den terugkeer van deze storende factoren in de internationale monetaire en financieele betrekkingen zullen verhinderen.

Leden, kapitaal en inschrijvingen

1. De oorspronkelijke leden van de I.B.R.A.D. zijn diegenen onder de leden van het Internationaal Muntfonds, die het lidmaatschap in de Bank hebben aanvaard door, vóór 1 Januari 1946, de oprichtings-overeenkomst van de Bank te bekrachtigen en te onderteekenen. Het lidmaatschap kan aan andere leden van het Fonds worden toegekend op het tijdstip en onder de voorwaarden door de Bank te bepalen.

Om lid van de Bank te worden, is het dus vereischt lid te zijn van het Fonds. Dit beginsel werd aangenomen ten einde de valutarisico's van de kapitalen belegd door de Bank of door haar tusschenkomst te verminderen, daar de landen welke aan het Fonds deelnemen, vrij strenge verbintenissen aangaan om de stabiliteit van hun valuta te verzekeren. Om dezelfde reden heeft de uittreding uit het Fonds automatisch de uittreding uit de Bank ten gevolge binnen de drie maanden, tenzij de Bank, mits goedkeuring van de drie vierden der gezamenlijke stemmen, er anders zou over beslissen.

2. Het toegelaten kapitaal werd vastgesteld op 10 milliard U.S.-dollar van het goudgewicht en -gehalte geldend op 1 Juli 1944. Dit kapitaal is verdeeld in 100.000 aandeelen met een nominale waarde van elk 100.000 dollar die alleen aan de leden ter inschrijving mogen aangeboden worden.

Zoo de Bank zulks noodig acht, kan zij het kapitaal verhoogen bij beslissing genomen door een meerderheid van drie vierden der gezamenlijke stemmen.

Bij kapitaalsverhooging heeft ieder lid het recht, doch niet de verplichting, op een aantal nieuwe aandeelen in te schrijven dat evenredig is aan zijn aanvankelijke deelneming.

3. Ieder lid is er toe gehouden op een minimum aantal aandeelen van de Bank in te schrijven. Evenals dit het geval is voor het Muntfonds, zullen de inschrijvingen der oorspronkelijke leden moeten gelijk zijn aan de bedragen voorkomend in een schema dat te Bretton Woods vastgelegd werd voor alle landen welke op de Monetaire en Financieele Conferentie der Vereenigde Volken aanwezig waren (zie tabel blz. 85). Het aantal aandeelen waarop door de later toegetreden leden zal worden ingeschreven, zal door de Bank worden bepaald. Een deel van het kapitaal werd met dit doel voorbehouden: terwijl het gezamenlijk kapitaal \$ 10 milliard bedraagt, zullen de deelnemingen der oorspronkelijke te Bretton Woods vertegenwoordigde leden slechts \$ 9,1 milliard bereiken; er blijft dus nog een beschikbare schijf van \$ 0,9 milliard die aan de later toetredende landen zal toegewezen worden.

Het bedrag der deelneming dat te Bretton Woods aan de oorspronkelijke leden werd toegekend, is

slechts als een onderste grens te beschouwen. De leden kunnen dan ook, mits goedkeuring van de Bank, hun inschrijving boven dit minimum verhoogen. Hiertoe zal de Bank de regelen vastleggen waarbij de voorwaarden dezer verhoogen worden vastgesteld.

Over het algemeen zijn de minimum-deelnemingen der oorspronkelijke leden in het kapitaal van de Bank, gelijk aan hun quota in het Muntfonds. Nochtans werden, in bepaalde gevallen, min of meer aanzienlijke aanpassingen aangebracht, namelijk een versterking der deelneming van die landen die na den oorlog als voornaamste kapitaaluitvoerders zullen optreden, terwijl de inschrijving van de landen die gedurende een bepaalde periode, nog meer kapitaal zullen moeten invoeren dan zij kunnen uitvoeren, meestal verminderd werd (1). Aldus werden de inschrijvingsbedragen van de Vereenigde Staten en Canada, twee rijke landen met een zeer hoog productiepotentieel, vermeerderd van resp. \$ 2.750 miljoen en \$ 300 miljoen tot \$ 3.175 miljoen en \$ 325 miljoen. Daarentegen werd de deelneming der voornaamste Staten van Zuid-Amerika b.v., vrij belangrijk ingekrompen t.o.v. hun quotum in het Muntfonds, zoodat de gezamenlijke inschrijvingen van deze groep landen op het kapitaal van de Bank \$ 154 miljoen minder bedragen dan hun gezamenlijk aandeel in het Fonds.

De aandeelen voor de minimum-inschrijvingen der oorspronkelijke leden zullen a pari worden uitgegeven. De andere aandeelen die later eventueel zullen worden geëmitteerd, zullen eveneens a pari ter inschrijving worden aangeboden, tenzij de Bank, in verband met buitengewone omstandigheden, bij meerderheid van het totaal aantal stemmen beslist, ze tegen andere voorwaarden uit te geven.

De aandeelen mogen niet worden in pand gegeven, noch op een of andere wijze worden belast. Ze mogen alleen aan de Bank worden overgedragen.

4. De inschrijving van ieder lid zal in twee deelen gesplitst worden:

- a) 20 pCt. van de inschrijving zullen het rechtstreeksche werkkapitaal van de Bank vormen, en aangewend worden voor credietverleening uit eigen middelen. Dit deel kan door de Bank naar gelang van haar behoeften voor haar operaties tot storting worden opgeroepen;
- b) de resterende 80 pCt. zullen een waarborgfonds vormen; ze moeten slechts gestort worden voor de dekking van eventuele verliezen van de Bank wegens credietverleening uit opgenomen gelden, of wegens het nakomen van verbintenissen inzake de door de Bank gewaarborgde transacties.

Voor België, wiens inschrijving \$ 225 miljoen bedraagt, belooft het aandeel dat voor rechtstreek-

(1) Het geval van China waarvan de deelneming in het kapitaal van de Bank \$ 600 miljoen belooft, dan wanneer zijn quotum in het Fonds slechts \$ 550 miljoen bedraagt, lijkt ons een uitzondering op deze tendens.

sche credietverleening kan worden aangewend en derhalve vrij spoedig zal moeten gestort worden, \$ 45 miljoen (20 pCt. van 225), hetzij *fr* 1.972 miljoen, terwijl het bedrag dat eventueel tot bijstorting kan worden opgeroepen ingeval de Bank verliezen lijdt, \$ 180 miljoen of *fr* 7.889 miljoen bereikt.

In onderstaande tabel zijn voor de belangrijkste, te Bretton Woods vertegenwoordigde landen, opgenomen: het bedrag van hun deelneming in het kapitaal van de Bank, het deel (20 pCt.) van den inbreng dat dient gestort om de rechtstreeksche bedrijfsmiddelen van de Bank te vormen (eigen leenfonds) en het deel (80 pCt.) dat alleen kan worden opgeroepen om verliezen of verbintenissen van de Bank te dekken (1).

**Aandeel in het kapitaal van de Bank
aan de voornaamste te Bretton Woods
vertegenwoordigde landen toegewezen**
(*millioenen U.S.-dollars*)

Land	Totaal inschrijvings- bedrag	Deel van de inschrijving bestemd om	
		het eigen leen- fonds van de Bank te vormen (20 pCt.)	het waarborg- fonds te vormen (80 pCt.), dat slechts tot dek- king van verlie- zen of verbintenissen kan worden opgeroepen
Australië	200	40	160
België	225	45	180
Brazilië	105	21	84
Canada	325	65	260
Chili	35	7	28
China	600	120	480
Columbia	35	7	28
Cuba	35	7	28
Egypte	40	8	32
Frankrijk	450	90	360
Griekenland	25	5	20
Groot-Brittannië	1.300	260	1.040
Indië	400	80	320
Iran	24	4,8	19,2
Joego-Slavië	40	8	32
Luxemburg	10	2	8
Mexico	65	13	52
Nederland	275	55	220
Nieuw-Zeeland	50	10	40
Noorwegen	50	10	40
Peru	17,5	3,5	14
Philippijnen	15	3	12
Polen	125	25	100
Tsjecho-Slowakije	125	25	100
Uruguay	10,5	2,1	8,4
U. S. S. R.	1.200	240	960
Venezuela	10,5	2,1	8,4
Vereenigde Staten	3.175	635	2.540
Zuidafrikaansche Unie	100	20	80
Overige landen	32,5	6,5	26
Totaal	9.100 (a)	1.820	7.280

(a) 2 pCt. van dit bedrag, hetzij \$ 182 miljoen, moeten bij den aanvang in goud of in U.S.-dollars gestort worden.

Daar het gezamenlijk uitstaand bedrag der door de Bank verstrekte of gewaarborgde leeningen, haar kapitaal vermeerderd met haar diverse reserves niet mag overschrijden, blijft het risico van de leden beperkt tot het bedrag van hun inschrijving. In feite

(1) Tabel opgemaakt naar de gegevens verstrekt in het artikel van E. A. Goldenweiser en A. Bourneuf: "Bretton Woods Agreements", verschenen in het *Federal Reserve Bulletin* van September 1944.

zullen de aandeelhouders dus slechts aansprakelijk zijn voor het niet gestorte deel van den emissieprijs der aandelen.

5. Binnen de zestig dagen na den datum waarop de Bank haar operaties aanvangt, zal ieder land 2 pCt. van zijn inschrijving in goud of U.S.-dollars moeten storten. Evenwel zal ieder oorspronkelijk lid van de Bank, wiens grondgebied te lijden had van een vijandelijke bezetting of van oorlogshandelingen, het recht hebben de betaling van 1/2 pCt. tijdens een periode van vijf jaar na dezen datum, uit te stellen.

Binnen het jaar nadat de Bank haar bedrijvigheid heeft aangevangen, zal een aanvullend bedrag van 8 pCt. van de inschrijving moeten gestort worden en ditmaal in eigen valuta.

Voor België beteekenen deze verplichtingen een onmiddellijke storting van \$ 4,5 miljoen of *fr* 197 miljoen in goud of in U.S.-dollars, terwijl de bijkomende storting in Belgische franken binnen het jaar te voldoen, \$ 18 miljoen of *fr* 789 miljoen zal belopen.

Verdere stortingen zullen slechts naar gelang van de behoeften worden opgeroepen; evenwel zullen de latere stortingen op het deel der inschrijvingen bestemd om de eigen bedrijfsmiddelen van de Bank te vormen, nooit 5 pCt. van den prijs der aandelen tijdens een periode van drie maanden mogen te boven gaan.

6. De geldmiddelen voor de vorming van de eigen bedrijfsmiddelen van de Bank (20 pCt.), zullen in landsvaluta dienen betaald, behalve het aanvankelijk deel van 2 pCt. dat, zooals hierboven gezegd werd, in goud of U.S.-dollars zal moeten gestort worden. De deelhebbende landen zijn dus gehouden tot storting van 18 pCt. van hun inschrijving in landsvaluta binnen een min of meer kort tijdsbestek.

Bij oproepingen tot bijstorting om verliezen te dekken of verbintenissen, aangegaan door de Bank wegens de verstrekte waarborgen, na te komen, zullen de leden naar eigen keuze kunnen storten in goud, in U.S.-dollars of in de valuta waarin de verplichtingen van de Bank moeten voldaan worden.

Evenals voor het Muntfonds mogen de stortingen in nationale valuta, ten beloope van het bedrag dat de Bank voor de behoeften van haar loopende transacties niet noodig acht, worden vervangen door afgifte van Staatsfondsen of hiermee gelijkgestelde niet verhandelbare waarden die onmiddellijk terugbetaalbaar zijn en geen rente opbrengen.

Beschikkingen gelijkaardig aan deze voorzien voor het Fonds waarborgen de handhaving van de wisselwaarde van het bezit der Bank aan landsvaluta der deelhebbende leden. Compensatiestortingen zullen dan ook door het lid of de Bank moeten verricht worden al naar gelang de waarde der landsvaluta van een lid vermindert of vermeerderd. Deze aanpassingen zullen nochtans niet toepasselijk zijn zoo de muntpariteiten der deelhebbende landen door het Muntfonds eenvormig gewijzigd worden.

Aard en voorwaarden der door de Bank verstrekte of gewaarborgde leeningen

1. De operaties die door de Bank kunnen uitgevoerd worden, zijn van drieërlei aard :

- a) het verstrekken van rechtstreeksche leeningen uit de eigen middelen van de Bank (de 20 pCt. van het kapitaal die speciaal voor dit doel voorzien zijn);
- b) het verstrekken van leeningen door middel van gelden die door de Bank bij particuliere geleeners in de deelhebbende landen worden opgenomen;
- c) algeheele of gedeeltelijke borgstelling voor leeningen door particuliere personen of instellingen verstrekt.

2. Het gezamenlijk bedrag der verplichtingen van de Bank uit hoofde van deze rechtstreeksche leeningen, participaties of borgstellingen, zal te geener tijd het ingeschreven kapitaal verhoogd met de reserves en de surplus-bedragen, mogen overschrijden.

3. De middelen en faciliteiten van de Bank zullen uitsluitend ten behoeve der leden mogen aangewend worden; hierbij zal naar billijkheid en zonder onderscheid rekening gehouden worden met de plannen voor ontwikkeling en wederopbouw. Bovendien zal de Bank bij het vaststellen van de voorwaarden en van den duur der leeningen aan de leden wier grondgebied door den oorlog geteisterd werd, er speciaal zorg voor dragen den financieelen last dezer leeningen te verlichten en het herstel dezer volkshuishoudingen te vergemakkelijken en te bespoedigen.

4. De Bank zal slechts met de leden (en vice versa) handelen door tusschenkomst van hun centrale financieele organen (Schatkist, Circulatiebank, Stabilisatiefonds, enz.). Hieruit mag evenwel niet worden afgeleid dat de Bank alleen aan deze organismen leeningen mag verstrekken. Credieten en borgstellingen kunnen ook worden verleend aan politieke of administratieve organen, aan particulieren of aan particuliere maatschappijen en ondernemingen, doch zulks steeds door bemiddeling der centrale financieele instellingen hunner respectieve landen.

5. Buiten de hierboven vermelde grenzen en beschikkingen, zijn de credietverleeningen, participaties en borgstellingen van de Bank aan de volgende algemeene voorwaarden onderworpen :

a) Is de credietnemer niet het lid zelf, dan moeten alle door de Bank verstrekte leeningen of borgstellingen volledig gewaarborgd worden tot beloop van de hoofdsom, interesten en bijkomende kosten, hetzij door den deelhebbenden Staat zelf, hetzij door een zijner door de Bank erkende financieele organen.

b) De toestand op de kapitaalmarkt moet zulke verhoudingen hebben aangenomen, dat de credietnemer op geen andere wijze geldmiddelen kan verkrijgen tegen voorwaarden die naar het oordeel van de Bank redelijk zijn voor den credietnemer.

c) De Bank moet de overtuiging hebben dat de rentevoet en de andere kosten als normaal te beschouwen zijn en dat bedoelde rentevoet en lasten alsmede het aflossingsplan van de leening aan het financieringsobject aangepast zijn.

d) Bij het verstrekken of waarborgen eener leening, zal de Bank rekening dienen te houden met den algemeenen economischen en financieelen toestand van den credietnemer en/of den borgsteller, en meer bepaald met de toekomstige mogelijkheden van den credietnemer en/of borgsteller om hun verplichtingen uit hoofde van de leening na te leven; te dien einde zal de Bank, zoowel in het belang van het credietnemend lid als van alle leden samen, met omzichtigheid handelen.

e) De door de Bank verstrekte of gewaarborgde leeningen, moeten, behalve in zekere bijzondere gevallen, aangewend worden om de uitvoering van duidelijk omlijnde plannen voor economischen wederopbouw en ontwikkeling mogelijk te maken.

De Bank zal voor iedere verrichting een Comité aanstellen, belast met de studie van het voorgelegde plan; dit laatste mag slechts worden goedgekeurd indien de aanvaarding er van door het Comité in een geschreven verslag werd aanbevolen. Voor ieder geval zal in het Comité een deskundige opgenomen worden die het lid vertegenwoordigt op wiens grondgebied het plan moet worden ten uitvoer gelegd.

f) Het is de Bank niet geoorloofd voor het verstrekken of garandeeren van een leening als voorwaarde te stellen, dat de opbrengst van de leening moet aangewend worden in de deelnemende landen of in een bepaald land. In feite zullen evenwel de credietnemende landen een van de Bank verkregen directe leening slechts kunnen aanwenden om aankopen in een bepaald land te doen, zoo de Bank hiertoe de vereischte deviezen kan verstrekken.

De Bank zal maatregelen treffen ten einde de zekerheid te hebben dat de opbrengst van iedere leening uitsluitend wordt aangewend tot het doel waarvoor zij verleend werd; hiertoe zal zij zich laten leiden door economische of efficiency-overwegingen, doch alle beschouwingen van politieke of niet-economischen aard zullen daarbij achterwege blijven.

Rechtstreeksche leeningen door de Bank verstrekt

a) Uit eigen middelen

Deze leeningen kunnen verstrekt worden ten beloope van de fractie van 20 pCt. van de inschrijvingen die speciaal met dit doel door de leden gestort wordt, vermeerderd met het gevormde surplus en de reserves, excl. de speciale reserve waarvan verder sprake. M.a.w. de Bank zal gerechtigd zijn één vijfde van het ingeschreven kapitaal, verhoogd met een zeker bedrag uit de reserves, aan rechtstreeksche leeningen te besteden. Wanneer dus het thans op 10 milliard dollar vastgestelde kapitaal voor het volledig bedrag zal ingeteekend zijn, zullen de recht-

streeksche leeningen uit de eigen geldmiddelen van de Bank, 2 milliard dollar mogen bereiken plus eventueel een tamelijk kleine marge afkomstig van de reserves.

De inbreng van 2 pCt., die onmiddellijk in goud of in dollars dient gestort, kan vrijelijk door de Bank worden aangewend. Daarentegen zullen de in nationale valuta gestorte bedragen niet uitgeleend of in andere valuta mogen omgezet worden, tenzij met goedkeuring van het betrokken lid. Ten beloope van hun bijdrage in landsvaluta tot de eigen middelen van de Bank, bestemd voor rechtstreeksche credietverleening, hetzij 18 pCt. der gezamenlijke inschrijvingen, zullen de deelnemende landen dus gerechtigd zijn de voorstellen tot leening in hun valuta te onderzoeken en in te willigen of af te wijzen. Hetzelfde vetorecht zullen zij ook bezitten ingeval van omwisseling hunner valuta in een andere valuta.

De betalingen slaande op hoofdsom en interesten van leeningen toegestaan door middel van deze stortingen in landsvaluta, zullen aan de Bank in de uitgeleende valuta dienen verricht, behalve indien het lid wiens valuta uitgeleend werd een andere modaliteit aanvaardt. De goedkeuring van het deelnemend land is eveneens vereischt voor het wederuitlenen of omwisselen van de valuta die de Bank ontving in terugbetaling der hoofdsom van leeningen dezer categorie, die vroeger verstrekt werden.

Wanneer evenwel het kapitaal van de Bank geheel zal zijn gestort, d.w.z. wanneer de als waarborgfonds dienende 80 pCt. zullen opgeroepen zijn en zulks nog niet volstaat om de verliezen of verbintenissen van de Bank te dekken, dan zal de Bank hiertoe iedere valuta in haar bezit mogen aanwenden. Bovendien zal de Bank ten allen tijde de ontvangsten uit interesten of provisies op directe leeningen naar eigen keuze mogen aanwenden.

Het is zeer begrijpelijk dat de zoojuist aangestipte beperkingen aan het vrije gebruik der door de leden gestorte landsvaluta werden, aangebracht. Ieder land is er in de eerste plaats op bedacht zelf voordeel te halen uit de credieten die het ter beschikking van de andere stelt, door deze faciliteiten voor den aankoop van zijn eigen goederen door den credietnemer te doen gebruiken. Het rechtmatige belang der deelnemende landen vergde derhalve dat de hierboven vermelde restricties in het mechanisme van directe credietverleeningen uit de eigen middelen van de Bank werden ingevoerd. Door storting van hun valuta bij de Bank, schrijven de leden als het ware een chèque aan toonder uit, die aan de Bank en aan haar eventuele credietnemers, een onmiddellijk recht geeft op een overeenkomstig bedrag van hun goederen en diensten, waardoor de economische en monetaire toestand ernstig beïnvloed wordt of kan worden. Het was dan ook logisch aan dit bezwaar te moeten komen door aan de deelnemende landen bij voorrang de voordeelen toe te kennen die, t.a.v. hun uitvoer en hun binnenlandsch bedrijvigheidspeil, kunnen

voortvloeien uit het verruimde handelsverkeer ontstaan dank zij deze investeeringscredieten. De vereischte goedkeuring van het deelnemend land opdat de Bank het deel van de landsvaluta, gestort door dat land en bestemd voor directe credietverleening door de Bank, zou mogen uitleenen of in andere valuta's omzetten, stelt het betrokken land in staat te verhinderen dat zijn valuta buiten zijn grenzen zou aangewend worden, tenzij deze zou benodigd zijn om verliezen of verbintenissen van de Bank te vereffenen. Anderzijds zal hetzelfde recht van ieder lid, om zijn toestemming te weigeren voor de omwisseling in een andere valuta van zijn bijdrage in nationale valuta tot het directe-leenfonds van de Bank, den credietnemer er toe bewegen het opgenomen geld te besteden in het land wiens valuta gevraagd werd.

Alle bedragen die aan de Bank verschuldigd zijn uit hoofde van leeningen verstrekt uit haar eigen middelen, moeten een waarde bezitten (uitgedrukt in een andere door de Bank aangeduide valuta) gelijk aan het bedrag der contractueele verplichtingen op het oogenblik dat de leening werd toegestaan. Zoo bv. een leening in guldens werd verstrekt en in die valuta terugbetaalbaar is en anderzijds, de waarde van den gulden in het contract werd vastgesteld t.o.v. den dollar, dan zal de waarde der interest- en andere betalingen in guldens uit hoofde van deze leening, gelijk moeten zijn aan de tegenwaarde in dollars van de contractueele verplichtingen die bij de afsluiting van de leening werden vastgesteld. Een uitzondering op dezen regel is voorzien ingeval van eenvormige wijziging van de muntpariteiten van alle leden uit hoofde van een beslissing van het Internationaal Muntfonds.

b) *Uit opgenomen gelden*

Het is de Bank eveneens geoorloofd gelden op te nemen voor de financiering van haar leeningsoperaties. De hiertoe vereischte kapitalen mogen slechts in de deelnemende landen te leen worden genomen en zulks mits toestemming van het lid op wiens markt de leening zal worden geplaatst. Indien de door de Bank verstrekte leening uit opgenomen gelden in een andere valuta luidt dan deze van het land waar de geldmiddelen werden opgenomen, zal de goedkeuring van het land in wiens valuta de leening gesteld is eveneens vereischt zijn. Werd de goedkeuring gegeven tot het opnemen van gelden door de Bank, dan is het deze laatste evenwel geoorloofd de opgenomen gelden, alsmede de gelden verkregen uit den dienst der met deze gelden verstrekte leeningen, om te zetten in eenige andere benodigde valuta of in goud.

Ten einde te vermijden dat de Bank valutarisico's zou dragen, is voorzien dat zij, bij het verstrekken van leeningen uit te leen genomen middelen, te geener tijd in een bepaalde valuta crediteur mag zijn, uit hoofde van deze leeningen, voor een grooter bedrag dan het niet afgeloste deel van haar opge-

nomen gelden in deze valuta. Deze clause dient eveneens ter bescherming van de deelnemende landen tegen eventuele aanspraken van de Bank om betaling te eischen in een bepaalde valuta, van gelden die haar verschuldigd zijn wegens verstrekte leeningen uit te leen genomen gelden in andere landen, behalve in die mate waarin de Bank zelf verplichtingen in deze valuta heeft. Aldus zou de Bank voor verstrekte leeningen uit opgenomen gelden, geen betaling in dollars mogen eischen voor een bedrag hooger dan de niet gedelgde leeningen die door de Bank in de Vereenigde Staten werden aangegaan. Deze voorzorgsmaatregel was zeer gewenscht : inderdaad, zoo de Bank al te licht terugbetalingen of andere betalingen in verband met een leening uit opgenomen gelden moest eischen in een sterke valuta zooals bv. den U.S.-dollar, dan zouden de dollar-tegoeden der credietnemende landen al te snel opgebruikt geraken. Hierdoor zou een drukking worden uitgeoefend op de positie van hun valuta t.o.v. den dollar, die geenszins in verhouding staat tot hun normale commercieele en monetaire transacties met de Vereenigde Staten (1).

c) *Verstrekken van deviezen voor directe leeningen*

Volgende bepalingen zijn voorzien om de monetaire transacties mogelijk te maken die vereischt zijn voor het verstrekken van directe leeningen :

1. De Bank zal aan den credietnemer de buitenlandsche betaalmiddelen verschaffen die hij noodig heeft voor de dekking der uitgaven in andere landen met het oog op de uitvoering van het plan waarvoor de leening werd aangegaan. Principieel zal de Bank dus alleen deviezen afgeven voor de financiering der behoeften der credietnemers in het buitenland. Daartegenover wordt verwacht dat de credietnemers normaal in het binnenland de noodige gelden in eigen valuta zullen en moeten vinden voor de dekking der plaatselijke uitgaven in verband met de uitvoering van het voorwerp der leening. Zulks is maar logisch, vermits de Bank in hoofdzaak een financieringsorgaan voor *internationale* investeringen moet zijn en blijven. Zij mag derhalve niet optreden als credietverleener voor binnenlandsche behoeften, noch de plaats innemen van of concurreeren met de nationale credietinstellingen die in de deelnemende landen voorhanden zijn.

In een bijzondere clause is evenwel voorzien dat, ingeval de credietnemer niet ter plaatse en onder redelijke voorwaarden, de vereischte bedragen in landsvaluta zou vinden voor de uitvoering van het leeningsobject, de Bank een afdoend bedrag in de betrokken munt ter beschikking van den credietnemer mag stellen, welke som in mindering zal worden gebracht van het gezamenlijk bedrag der leening.

2. Indien de uitvoering van het plan voor herstel en ontwikkeling, dat het voorwerp van de leening uit-

maakt, onrechtstreeks een stijgende behoefte aan buitenlandsche deviezen vanwege het lid op wiens grondgebied het plan zal uitgevoerd worden, teweegbrengt, dan kan de Bank in buitengewone omstandigheden, als deel van de toegestane leening, een afdoend bedrag in goud en buitenlandsche deviezen ter beschikking van den credietnemer stellen, dat niet hooger mag zijn dan de plaatselijke uitgaven van den credietnemer voor de verwezenlijking van het voorwerp der leening. Goldenweiser en Bourneuf (1) geven volgend voorbeeld van dergelijke gestegen valutabehoeften die onrechtstreeks door het voorwerp van de leening worden veroorzaakt : zoo de uitvoering van het investeringsplan de aanwending van bijkomende productiefactoren (werkkrachten, materialen, industriele inrichtingen) vereischt, die tot dusver in het binnenland voor de fabricage van bepaalde goederen voor den uitvoer of voor het binnenlandsche verbruik werden aangewend, dan zal de nationale productie dezer goederen afnemen zoodat ze minder zullen kunnen uitgevoerd of meer ingevoerd moeten worden ; dit zal, hetzij een vermindering der binnenkomende deviezen, hetzij een vermeerdering der uitgaande deviezen met zich meebrengen ; in ieder geval heeft zulks een ongunstigen terugslag op de valutapositie van het betrokken land en de Bank zal dan, zoo zij zulks wenschelijk oordeelt, aan dit land de noodige deviezen kunnen verschaffen.

3. Het is de Bank geoorloofd in buitengewone omstandigheden en op aanvraag van het lid op wiens grondgebied de leening ten deele uitgegeven wordt, een zeker bedrag van het aldus uitgegeven geld tegen goud of buitenlandsche deviezen terug te koopen, met dien verstande dat het teruggekochte deel niet hooger mag zijn dan het bedrag der gestegen behoeften aan buitenlandsche valuta, die door de aanwending der leening op het grondgebied van het lid, teweeggebracht werden. Hierdoor zal het de Bank mogelijk zijn haar bezit aan de valuta van het betrokken land weder aan te vullen en aldus nieuwe leeningen in deze valuta toe te kennen ; anderzijds zal het betrokken land aldus internationale betaalmiddelen verkrijgen die het zullen in staat stellen zijn eigen aankopen in het buitenland te financieren, die rechtstreeks of onrechtstreeks noodzakelijk geworden zijn naar aanleiding van de aanwending der leening. Op die wijze zal het land zijn valutapositie kunnen handhaven. Dergelijke toestand zou zich met name voordoen in een land dat, na zijn eigen valuta ter beschikking van de andere leden gesteld te hebben om den aankoop van zijn goederen (bv. machines) door deelnemende landen te financieren, zelf gebrek aan buitenlandsche valuta zou hebben om de noodige producten in te voeren voor de fabricage dezer goederen (het ijzer voor den machinebouw vereischt) ; ook in dit geval zal de Bank aan het betrokken land, de valuta der

(1) Goldenweiser en Bourneuf, *op. cit.*, blz. 18.

(1) *Op. cit.*, blz. 18.

andere landen (of goud) mogen leveren, tot beloop van zijn gestegen behoeften voortvloeiend uit de verwezenlijking van het doel der leening.

Wanneer de Bank deviezen aan een credietnemer verstrekt, dan zal zij hem principieel deze deviezen moeten bezorgen die hij noodig heeft voor de uitvoering van het voorwerp der leening, d.w.z. de valuta der landen waarin uitgaven zullen worden gedaan. De credietnemers zullen dan ook bij de Bank geen deviezen kunnen aanvragen om ze vrij op de valutamarkt te verkopen tegen andere deviezen. Gelijk reeds eerder werd gezegd, zijn de restrictiebepalingen inzake omwisseling in andere valuta's (voorafgaande toestemming van het deelnemend land) evenwel slechts toepasselijk voor de valuta die rechtstreeks door de leden ingebracht wordt voor de vorming van het eigen leenfonds van de Bank. In den beginne zullen de door de Bank verstrekte leeningen dan ook meestal in niet omwisselbare valuta's geschieden, zoodat zij over het algemeen zullen dienen aangewend in die landen wier valuta wordt uitgeleend. Naderhand zullen nochtans de geldmiddelen van de Bank in vrij omwisselbare en naar eigen keuze te gebruiken valuta's, een constante tendens tot stijgen vertoonen en zelfs veruit het meest belangrijke deel der middelen van de Bank uitmaken. Inderdaad, buiten het deel door de leden gestort in nationale valuta voor het bijeenbrengen van het eigen leenfonds van de Bank (18 pCt. van de inschrijvingen) en buiten de geldmiddelen afkomstig uit terugbetalingen van de hoofdsom der verstrekte leeningen door middel van deze 18 pCt. der aanvankelijke gelden van de Bank, zullen al de andere geldmiddelen die in haar bezit komen in principe vrij mogen omgewisseld en aangewend worden. Dit zal onder meer het geval zijn voor de door de Bank te leen genomen gelden, voor deze ontvangen in terugbetaling van hoofdsom of in betaling van interesten en andere kosten der leeningen verstrekt uit deze te leen genomen gelden, de middelen verkregen uit goudverkoop, deze voortkomend uit interesten en andere kosten betreffende directe leeningen verstrekt uit de eigen middelen van de Bank, en de gelden ontvangen wegens provisie of andere kosten voor de door haar verleende waarborgen. Na een zekere periode van bedrijvigheid zal de Bank aldus over belangrijke gelden beschikken, waarmee zij leeningen zal kunnen toestaan die vrij in de valuta's der andere deelnemende landen mogen omgezet worden. De credietnemers zullen op deze wijze de opbrengst van dergelijke leeningen kunnen aanwenden om hun aankopen in alle deelnemende landen te financieren. Van dit tijdstip af zal het internationaal kapitaalverkeer dus gekenmerkt zijn door een groote vrijheid en beweeglijkheid.

Overigens moge worden opgemerkt dat de Bank van in den beginne over een zeker bedrag aan vrij omwisselbare internationale betaalmiddelen zal beschikken, nl. deze opgebracht door den aanvanke-

lijken inbreng van 2 pCt. der inschrijvingen van de leden, die in goud of U.S.-dollars dienen gestort. De Bank zal dus dadelijk deze marge kunnen gebruiken om leeningen te verstrekken die voor den aankoop van goederen in alle landen zullen beschikbaar zijn.

d) *Lasten en aflossing der directe leeningen*

1. De termijnen en de voorwaarden voor betaling van rente en aflossing, alsmede de looptijd en de vervaldagen van iedere leening worden door de Bank vastgesteld. De Bank zal eveneens het percentage en alle andere voorwaarden der op de directe leeningen te betalen provisie bepalen. De rente en provisie alsmede het aflossingsplan zullen op een redelijk peil worden vastgesteld en aangepast zijn aan het doel dat met de leening beoogd wordt.

2. Voor de leeningen die tijdens de eerste tien jaar van werking der Bank uit te leen genomen middelen verstrekt worden, zal de door de Bank in rekening gebrachte provisie niet lager mogen zijn dan 1 pCt. en niet hooger dan 1 1/2 pCt. 's jaars; ze zal berekend worden op het niet afgeloste deel van dergelijke leeningen. Aan het einde van deze periode zal de provisie door de Bank kunnen verlaagd worden, zoowel voor het niet afgeloste deel van reeds vroeger verstrekte leeningen als voor de toekomstige leeningen ingeval de Bank oordeelt dat haar reserves en andere winsten toereikend zijn om een verlaging te wettigen. T.a.v. de toekomstige leeningen is de Bank eveneens gemachtigd de provisie te verhoogen boven de grens van 1 1/2 pCt., zoo uit de ervaring blijkt dat een verhooging wenschelijk is.

Op te merken valt dat de in rekening gebrachte provisie voor leeningen verstrekt uit te leen genomen middelen, niet noodzakelijk het juiste verschil vertegenwoordigt tusschen den rentevoet van de door de Bank aangegane leening en den rentevoet van de leening die door haar verstrekt wordt. Voor deze categorie leeningen zullen de gezamenlijke lasten voor den credietnemer gelijk zijn aan de bedragen die hij had moeten betalen voor een zelfde leening onder waarborg van de Bank.

3. Zoo een lid onder een uiterste deviezenschaarschte lijdt, derwijze dat het niet meer mogelijk is op de overeengekomen wijze den dienst van een door hem of door een van zijn organen afgesloten of gewaarborgde leening te verzekeren, mag dit lid aan de Bank een verlichting der betalingsvoorwaarden aanvragen. Ingeval de Bank oordeelt dat een zekere verlichting zoowel in het belang van het aanvragend lid als van de verrichtingen der Bank en van al de andere leden aangewezen is, staat het haar vrij een der volgende modaliteiten toe te passen :

a) voor een periode van ten hoogste drie jaar, de betalingen uit hoofde van den dienst der leening aanvaarden in de valuta van het debetstaande lid, mits aangepaste schikkingen betreffende de aanwending van deze valuta door de Bank, het

handhaven van haar wisselwaarde en haar lateren terugkoop door het lid;

- b) den aflossingsduur wijzigen of den looptijd van de leening verlengen of wel beide methoden te gelijk aanwenden.

Aan de hand van deze verschillende maatregelen zal de Bank op doelmatige wijze de financieele lasten voortvloeiende uit directe leeningen kunnen verlichten, wanneer de wisselpositie van een credietnemer ten gevolge van gewijzigde of onvoorziene omstandigheden ernstig in het gedrang wordt gebracht.

Waarborgen door de Bank verstrekt

Buiten de directe leeningen verstrekt uit eigen of uit te leen genomen middelen, zal de Bank eveneens haar waarborg mogen verleenen voor leeningen die door particuliere kapitaalbezitters of financieele instellingen volgens de gewone methoden der buitenlandse beleggingen worden toegestaan. Zulks vormt de derde manier van tusschenkomst der Bank tot aanmoediging en regularisatie der internationale beleggingen.

De door de Bank gewaarborgde leeningen moeten voldoen aan de algemeene voorwaarden die op de verrichtingen der Bank toepasselijk zijn (zie opsomming blz. 86). De Bank mag geen leening waarborgen zonder voorafgaande goedkeuring van het lid op wiens markt de fondsen worden opgenomen, alsmede van het lid in wiens valuta de leening luidt. Door hun goedkeuring stemmen de leden er in toe dat de geleende fondsen door den geldnemer vrij tegen de valuta's voor alle andere landen omgewisseld worden. Voor deze categorie leeningen, evengoed als voor deze welke door de Bank direct worden verstrekt uit te leen genomen middelen, zullen de geldnemers bijgevolg geenszins gehouden zijn het bedrag van de leening te gebruiken voor den aankoop van goederen van het land dat de fondsen, bestemd voor de leening, verschaft.

Voor de leeningen door de Bank gewaarborgd is geen enkele speciale bepaling voorzien inzake de modaliteiten van de overdracht van het bedrag der leening aan den credietnemer, vermits dergelijke transacties zullen geschieden volgens de normale methoden van de buitenlandsche beleggingen; deze modaliteiten zullen derhalve rechtstreeks tusschen geldgevers en geldnemers worden vastgesteld.

Voor het waarborgen van een leening die door andere beleggingsinstellingen wordt verstrekt zal de Bank een passende vergoeding ontvangen voor de risico's waaraan ze zich zodoende blootstelt. Deze vergoeding zal bestaan uit een waarborgprovisie, welke periodisch op het niet terugbetaalde gedeelte van de leening zal dienen betaald. Zooals voor de directe leeningen uit te leen genomen middelen zal deze waarborgprovisie niet lager zijn dan 1 pCt. noch hooger dan 1 1/2 pCt. tijdens de eerste tien jaar van werking der Bank. Na tien jaar zal het percentage der provisie kunnen verlaagd worden voor de uit-

staande en de toekomstige leeningen, ingeval de reserves en winsten der Bank toereikend zijn; voor de toekomstige leeningen zal het percentage eveneens kunnen verhoogd worden zoo een dergelijke verhooging als noodzakelijk voorkomt.

De waarborgprovisies zullen direct door den geldnemer aan de Bank betaald worden.

Wanneer een geldnemer (of in voorkomend geval zijn borg) in gebreke blijft, kan de Bank zich van haar verplichtingen betreffende de rentebetaling op een gewaarborgde leening kwijten door terugkoop der obligaties of andere effecten à pari, vermeerderd met de verlopen rente tot een in de overeenkomst vastgestelden datum.

De Bank is gemachtigd alle andere bedingen en voorwaarden der door haar verleende waarborgen te bepalen.

Speciale reserve

Uit de opbrengst van de door de Bank geïnde provisie op haar directe leeningen alsmede op de door haar gewaarborgde leeningen, zal een speciale in liquiden vorm aangehouden reserve gevormd worden, tot dekking van de verbintenissen der Bank voortvloeiend uit aangegane leeningen en verstrekte waarborgen.

Wijze van dekking van de verbintenissen der Bank bij wanbetaling

Voor leeningen toegestaan met deelneming of onder waarborg van de Bank zal deze laatste bij wanbetaling in de mate van het mogelijke alle regelingen treffen tot aanpassing van de uit de leeningen voortvloeiende verplichtingen.

De betalingen bestemd om de verbintenissen der Bank voortvloeiend uit aangegane leeningen of verstrekte waarborgen na te komen, zullen in de eerste plaats geschieden met behulp van de speciale reserve en vervolgens, tot het beloop van het vereischte bedrag en naar het oordeel van de Bank, door middel van haar andere reserves, surplus en kapitaal.

Telkens de Bank contractueele rentebedragen, andere kosten of aflossingstermijnen van door haar aangegane leeningen moet betalen of wanneer de Bank gelijkaardige betalingen dient te verrichten wegens door haar gewaarborgde leeningen, mag ze een passend bedrag van het gedeelte der niet betaalde inschrijvingen van haar leden tot samenstelling van het waarborgfonds (80 pCt.), oproepen. Daarenboven, zoo er reden is om aan te nemen dat een tekortkoming zich over een lange periode kan uitstrekken, mag de Bank een aanvullend bedrag van deze niet gestorte inschrijvingen opvragen, welk bedrag voor een gegeven jaar 1 pCt. van de gezamenlijke inschrijvingen der leden niet mag overschrijden; deze middelen zal zij gebruiken :

hetzij tot terugkoop vóór den vervaldag, of vereffening op een andere wijze harer desbetreffende ver-

bintenissen, van het geheel of een gedeelte van de niet terugbetaalde hoofdsom van elke door haar gewaarborgde leening waarvoor de schuldenaar in gebreke blijft;

hetzij tot terugkoop of vereffening op een andere wijze harer verbintenissen van het geheel of een gedeelte van haar eigen niet terugbetaalde leeningen.

Organisatie en beheer van de I.B.R.A.D.

Het mechanisme van organisatie en beheer van de Internationale Bank is gelijkaardig aan dit voorzien voor het Muntfonds.

Aan het hoofd van de Bank staat de Raad van Gouverneurs, waarin een vertegenwoordiger van ieder toegetreden land zetelt en die alle machten van de Bank bezit.

Ook hier wordt de algemeene leiding der verrichtingen waargenomen door een College van Afgevaardigde-Beheerders waaraan de Raad van Gouverneurs de hiertoe vereischten machten zal overdragen, behoudens voor enkele kwesties van buitengewoon belang, die tot de uitsluitende bevoegdheid van den Raad van Gouverneurs blijven behooren. De Afgevaardigde-Beheerders worden benoemd of verkozen zooals voor het Fonds, doch voor de Bank zijn geen twee beheerders voorzien voor de Republieken van Latijnsch Amerika en evenmin vertegenwoordigers benoemd door de landen die het grootste deel van de middelen der Bank verschaft hebben. Deze bepalingen waren hier overbodig vermits ieder land toezicht heeft over de door hem verstrekte fondsen en aldus rechtstreeks zijn belangen kan verdedigen.

De Afgevaardigde-Beheerders zullen een President aanduiden die de loopende zaken van de Bank leidt. De President van de Bank, belast met het dagelijksch beleid, zit de vergaderingen der Afgevaardigde-Beheerders voor, doch is niet stemgerechtigd, behoudens bij staking van stemmen.

Een Raad van Advies, bestaande uit ten minste zeven personaliteiten uit de internationale financie-, zaken- en arbeidswereld, zal door den Raad van Gouverneurs worden benoemd. Leencomité's zullen, overeenkomstig de hierboven uiteengezette bepalingen, de hun toegewezen taak vervullen.

Het stemrecht wordt op dezelfde wijze geregeld als in het Fonds : 250 stemmen per lid plus een bijkomende stem voor ieder aandeel der Bank dat het lid bezit (d.w.z. voor iedere door hem ingeschreven schijf van \$ 100.000). Onderstaande tabel geeft het volgens deze regels berekende absolute en relatieve stemrecht aan de voornaamste te Bretton Woods vertegenwoordigde landen (1) :

Stemrecht in de Internationale Bank van de voornaamste landen te Bretton Woods vertegenwoordigd

Land	Aantal stemmen	Percentage van het totaal (a)
Australië	2.250	2,2
België	2.500	2,4
Brazilië	1.300	1,3
Canada	3.500	3,4
Chili	600	0,6
China	6.250	6,1
Columbia	600	0,6
Cuba	600	0,6
Egypte	650	0,6
Frankrijk	4.750	4,6
Griekenland	500	0,5
Groot-Brittannië	13.250	13,0
Indië	4.250	4,2
Iran	490	0,5
Joego-Slavië	650	0,6
Luxemburg	350	0,3
Mexico	900	0,9
Nederland	3.000	2,9
Nieuw-Zeeland	750	0,7
Noorwegen	750	0,7
Peru	425	0,4
Philippijnen	400	0,4
Polen	1.500	1,5
Tsjecho-Slowakije	1.500	1,5
Uruguay	355	0,3
U. S. S. R.	12.250	12,0
Venezuela	355	0,3
Vereenigde Staten	32.000	31,4
Zuidafrikaansche Unie	1.250	1,2
Andere landen	4.075	4,3
Totaal	102.000	100,0

(a) De vermelde percentages werden berekend in de onderstelling dat alle landen die aan de Conferentie van Bretton Woods deelnamen, tot de Bank toetreden. Moesten zekere landen zich definitief onthouden, dan zal het stemmenpercentage van ieder der andere leden vermeerdere, terwijl het relatief stemrecht van ieder toegetreden land zal verminderen naarmate niet op de Conferentie vertegenwoordigde landen tot het organisme toetreden.

N. B. — Op de basis der in de tabel opgenomen cijfers zal het Britsche Rijk 24,8 pCt. van de gezamenlijke stemmen controleeren, de landen van West-Europa (Frankrijk, België, Nederland) 9,9 pCt. en Latijnsch Amerika 7,9 pCt.

De hoofdzetel van de Bank zal gevestigd zijn in de Vereenigde Staten als land met de grootste kapitaal-inschrijving. Buiten de agentschappen en bijkantoren die in de toegetreden landen kunnen opgericht worden, zal de Bank eveneens gewestelijke zetels mogen in het leven roepen, aan welke zetels gewestelijke Raden van advies zullen worden toegevoegd.

De meeste andere beschikkingen van administratieven of wettelijken aard (bewaarneming, publicatie van verslagen en bescheiden, verdeling van het netto-inkomen, uittreding en schorsing van leden, afrekening met de uittredende leden of ingeval van schorsing der verrichtingen, vrijstellingen en voorrechten, wijziging en interpretatie van het accoord, enz.) stemmen nagenoeg overeen met deze voorzien voor het Fonds.

Effectieve oprichting van de Bank

Zooals voor het Muntfonds moest het Accoord betreffende de oprichting van de Internationale Bank, vóór het in werking trad bekrachtigd en ondertekend zijn door de landen die aan de Monetaire en Financiële Conferentie der Vereenigde Volken deelnamen en wier inschrijvingen op het kapitaal van de Bank

(1) Tabel opgemaakt naar de gegevens verstrekt in het artikel van Goldenweiser en Bourneuf, blz. 20.

ten minste 65 pCt. vertegenwoordigden van de gezamenlijke inschrijvingen zooals ze te Bretton Woods werden vastgesteld. Uiterste datum voor de onder-teekening was 31 December 1945. Daar deze voor-waarden op den vastgestelden datum vervuld waren, is het accoord betreffende de Internationale Bank eveneens sedert einde 1945 in werking getreden; de maatregelen tot de effectieve oprichting van het orga-nisme worden thans ten uitvoer gelegd. De wijze waarop de Bank haar werkzaamheden zal aanvangen is trouwens eenvoudiger dan zulks voor het Fonds het geval is, vermits de Bank zich niet hoeft te bekom-meren om het ingewikkeld probleem van de vaststel-ling der aanvankelijke valutapariteiten.

De voornaamste landen die tot de Bank niet toe-traden zijn tot dusver dezelfde als voor het Fonds d.w.z. hoofdzakelijk Rusland als groote mogendheid en onder de andere belangrijke landen, Australië en Nieuw-Zeeland.

BELGIË

EN DE ACCOORDEN VAN BRETTON WOODS

Op 20 December 1945 werd door het Belgische Parle-ment het wetsontwerp, houdende goedkeuring der Accoorden van Bretton Woods, met eenparigheid van stemmen aangenomen. De redenen van deze bekrach-tiging werden uiteengezet in de regeeringsverkla-ringen alsmede in de parlementaire verslagen en dis-cussies. Ook de openbare opinie heeft toentertijd langs de pers om volle instemming betuigd met de beginselen en de doeleinden die ten grondslag liggen aan het nieuwe régime dat door de oprichting van het Muntfonds en de Internationale Bank wordt ingeluid.

België, dat in zoo ruime mate op in- en uitvoer is aangewezen, en wiens economie rechtstreeks en diep-gaand beïnvloed wordt door de bewegingen van de wereldconjunctuur, heeft er alle belang bij dat orde en stabiliteit in de internationale monetaire en finan-cieele betrekkingen zouden heerschen. Zulks is inder-daad een onontbeerlijke voorwaarde voor het even-wicht en de uitbreiding van het internationale ruil-verkeer en dientengevolge voor de materiele welvaart van ons land. De verbintenissen en vooruitzichten op min of meer langen termijn die door de interna-tionale handelstransacties vereischt worden, zijn nor-maal alleen mogelijk in een régime, waar stabiliteit in het geldwezen heerscht en waar de economische grondslagen dezer verrichtingen niet steeds dreigen te worden ontwricht door stoornissen in de wissel-koersen. De monetaire en financieele onrust, die de periode tusschen de twee wereldoorlogen kenmerkte, was dan ook een der hoofdoorzaken van het verval en de aanhoudende inkrimping van het internationale ruilverkeer tijdens deze twee decennia, alsmede van de verscherping en de bestendinging der binnenland-sche crises die hieruit in de meeste landen voort-vloeiden. Zulks geldt inzonderheid voor België, wiens aandeel in den gezamenlijken wereldhandel terugliep van 4,2 pCt. in 1913 tot gemiddeld 3,1 pCt. tijdens de

periode 1929-1938. De werking van een vrij doch geor-dend systeem van internationale betalingen, gegrond-vest op de vaststelling en het behoud van evenwicht-ige wisselkoersen, d.w.z. die een zoo trouw mogelijke weerspiegeling zijn van de verhouding tusschen de binnenlandsche en buitenlandsche prijsniveaus in functie van de respectieve productiekosten, kan der-halve slechts voordeel bijbrengen aan een land als België wiens economie essentieel op het buitenland is aangewezen. Het optreden van een orgaan als het Internationaal Muntfonds, dat er naar streeft een redelijke stabiliteit in de verschillende valutapari-teiten tot stand te brengen en te doen eerbiedigen, alsmede de internationale betalingen te vergemakke-lijken door het verstrekken van bijkomende valuta-middelen, heeft dan ook in België onmiddellijk de algeheele goedkeuring en den volledigen steun ver-kregen van de overheid en van de bevoegde econo-mische en monetaire kringen.

Anderzijds zal het herstel van 's lands economie en meer bepaald van zijn productieapparaat, dat gedu-rende vijf oorlogs- en bezettingsjaren gevoelig ver-zwakt werd door vernielingen, slijtage en beroovingen, de uitwerking vereischen van een breed opgezet plan voor industrieelen wederopbouw en herinvesteering. Het is meer dan waarschijnlijk dat de hiertoe benoo-digde kapitalen tijdens de eerste naoorlogsjaren niet uitsluitend door het nationale spaarwezen zullen kunnen opgebracht worden. Om dit programma voor wederuitrusting vrij snel te kunnen uitvoeren en ons land in staat te stellen de plaats, die het vóór den oorlog in de wereldproductie en het wereldruilver-keer bekleedde, terug in te nemen, zal een beroep moeten gedaan worden op buitenlandsch kapitaal, althans binnen bepaalde grenzen en uitsluitend met het oog op productieve investeringen. Een tijdelijk beroep op buitenlandsche hulp zou des te meer gewenscht zijn daar deze er zou kunnen toe bijdragen België in staat te stellen zoo spoedig mogelijk zijn traditioneele rol van kapitaaluitvoerder terug op te nemen.

De oprichting van een Internationale Bank, bestemd om de internationale beleggingen voor den wederop-bouw en de economische ontwikkeling te vergemakke-lijken en uit te breiden, is daarom voor België even-eens van groote beteekenis: aanvankelijk zal ons land er zich eventueel de middelen kunnen aan-schaffen noodig om de moeilijkheden van de over-gangsperiode te overwinnen; later zal het er een instrument in vinden, om eigen investeringen in het buitenland te vergemakkelijken.

Ten slotte passen de algemeene doeleinden door de instellingen van Bretton Woods nagestreefd, nl. de ontwikkeling van een evenwichtig internationaal ruil-verkeer en de aanmoediging der nationale productie, uitstekend in het raam van de opvattingen en de fun-damentele behoeften der Belgische economie.

Om al deze redenen heeft België, door het bekrach-tigen van de Accoorden van Bretton Woods en door

het aanvaarden — in het volle bewustzijn van zijn verantwoordelijkheden — van de verbintenissen die zij medebrengen en van de risico's die hieruit kunnen voortvloeien ten aanzien van de beperking der soevereine rechten der deelnemende Staten inzake vaststelling of wijziging hunner muntpariteiten, niet gearzeld zich te scharen aan de zijde van de Vereenigde Volken, en deel te nemen aan de pogingen om de monetaire stabiliteit over de heele wereld te herstellen en aldus bij te dragen tot de ontwikkeling van de economische welvaart.

In dezen gedachtengang past het even stil te staan bij een aspect van het probleem, dat tijdens de discussie over de Accoorden van Bretton Woods in het Parlement werd naar voren gebracht. Buiten de concrete voordeelen die ons land uit de werking van het Fonds en van de Bank kan halen, werd de onvoorwaardelijke toetreding van België tot de beginselen van Bretton Woods inderdaad ingegeven door beschouwingen die op een algemeener en hooger plan berusten. Een klein land dat in een tijdspanne van vijf en twintig jaar tweemaal den geesel van den oorlog en de bezetting heeft gekend en dat slechts leven en gedijen kan voor zoover er verstandhouding en samenwerking in de internationale politieke en economische betrekkingen heerschen, heeft er het hoogste belang bij zich aan te sluiten bij iedere inspanning om den wereldvrede en een stevige en duurzame organisatie van de gemeenschap der Vereenigde Volken te herstellen. Daarom heeft ons land tot dusver zijn volledigen steun toegezegd aan elke poging in deze richting. Na het Charter van San Francisco en de effectieve oprichting van de O.V.V. op het politieke plan, zullen de Accoorden van Bretton Woods op het economisch terrein — althans wat de monetaire en financieele aspecten betreft — hun bijdrage leveren tot een grootscheepsche poging tot internationalen wederopbouw en internationale verzoening. Welnu, het wordt heden ten dage door niemand meer betwist, dat de terugkeer tot vredelievende samenwerking op economisch gebied een der essentieele grondslagen, ja zelfs een onontbeerlijke voorwaarde vormt voor den waren wereldvrede. Door de bekrachtiging der Accoorden van Bretton Woods, die bestemd zijn om een dergelijk tijdvak van toenadering in de internationale monetaire en economische betrekkingen in te luiden, heeft België dan ook andermaal het bewijs willen leveren van zijn gehechtheid aan internationale verstandhouding en samenwerking, ook al zou zulks gepaard gaan met sommige bezwaren op het nationale plan. De eenparige goedkeuring door het Belgische Parlement heeft in dit opzicht een symbolische beteekenis. Het gaat hier om een gebaar waarvan de draagwijdte wel aan niemand zal ontsnappen.

In de redevoering die de heer Spaak, Minister van Buitenlandsche Zaken en Buitenlandschen Handel vóór de Kamer van Volksvertegenwoordigers uitsprak, ter verdediging van het wetsontwerp, houdende goed-

keuring der Accoorden van Bretton Woods, werd dit uiterst belangrijk aspect klaar belicht.

« Door U de bekrachtiging van de Accoorden van Bretton Woods te vragen, aldus de Minister, blijft de Regeering trouw aan de beginselen van internationale samenwerking, die ten grondslag liggen aan haar buitenlandsche politiek en die reeds herhaaldelijk door U werden goedgekeurd.

» Herhaaldelijk ook heb ik, zonder te worden tegengesproken, in deze Kamer voorgehouden, dat een goede buitenlandsche politiek evenzeer aandacht moet schenken aan de economische als aan de eigenlijke politieke problemen, want politieke overeenkomsten hadden en kunnen in de toekomst slechts waarde hebben wanneer aan de arbeidsproblemen in de wereld een oplossing gegeven wordt.

» De Accoorden van Bretton Woods vormen een bestanddeel van deze politiek. Zij dienen op zichzelf van technisch standpunt uit te worden beschouwd, doch eveneens in het raam der gezamenlijke pogingen om op ieder gebied de door den oorlog veroorzaakte schade te herstellen en om den terugkeer te vermijden van de economische en financieele wanorde, die een der hoofdoorzaken is van den oorlog.

» Het Charter van de Vereenigde Volken zal weldra in werking treden. De Veiligheidsraad en de Vergadering zullen zorg dragen voor het behoud van den vrede en hun inspanningen wijden aan de oplossing der politieke en diplomatieke moeilijkheden.

» De Economische en Sociale Raad zal te gelijker tijd de zware taak die hem werd opgedragen, aanvatten; doch het lijkt onontbeerlijk terzelfder tijd sommige financieele problemen te regelen, alsmede te zorgen voor den wederopbouw der geteisterde landen en het bevorderen van den internationalen handel.

» Hierbij treden de Accoorden van Bretton Woods op het voorplan evenals de zeer belangrijke Conferentie die in de eerstvolgende lente in de Vereenigde Staten zal gehouden worden.

» Tot dit geheel waarvan alle deelen nauw ineensluiten, moet men hetzij volledig toetreden, hetzij algeheel afzijdig blijven.

» Voor België beteekent zulks dat het zijn aandeel neemt in de voordeelen, maar dan ook in de lasten en verplichtingen eener politiek van internationale samenwerking, dan wel zich terugtrekt in een isoleering die ondenkbaar en noodlottig zijn zou.

» Deze algemeene principes moet men zich goed voor oogen houden bij een onderzoek der Accoorden van Bretton Woods: in dit raam dienen ze te worden gezien om goed begrepen en gewaardeerd te kunnen worden. » (1)

Gelijkaardige opvattingen werden verkondigd door de verslaggevers en woordvoerders der verschillende politieke groepeeringsen, zoodat de zienswijzen nopens deze kwestie volkomen met elkaar overeenstemmen.

(1) *Parlementaire handelingen*: Kamer van Volksvertegenwoordigers, nr 12, zitting van Woensdag 19 December 1945, blz. 176.

Er dient nog nadruk gelegd op een ander punt. Bij zijn optreden in de Kamer gaf de Minister van Buitenlandsche Zaken en Buitenlandschen Handel eveneens als zijn meening te kennen dat er, t.a.v. den economischen en financieelen toestand van ons land, weinig kans bestaat dat België in ruime mate de hulp van het Fonds of van de Bank zal moeten inroepen. « En nochtans, voegde de heer Spaak hieraan toe, aarzel ik geen oogenblik U te vragen, door de aanneming van onderhavig ontwerp, de Accoorden van Bretton Woods te bekrachtigen. » Het is dan ook niet zoozeer om rechtstreeks van de faciliteiten van beide Bretton Woods-instellingen inzake internationale betalingen te genieten, dat ons land tot het nieuwe régime is toegetreden. Daar wij over ruime goud- en deviezenreserves beschikken, waardoor onze valuta een der sterkste dekkingen kent die op den huidigen stond nog voorhanden zijn en daar anderzijds, dank zij een zeer snelle economische herleving, reeds een aanzienlijke stijging van den uitvoer en een daaruit voortvloeiende merkelijke verbetering in het evenwicht onzer betalingsbalans kon worden vastgesteld, zal België waarschijnlijk slechts in zeer geringe mate, of misschien zelfs heelemaal niet — althans wat het Fonds betreft — een beroep moeten doen op deze middelen. Zoo ons land er niettemin alle belang bij heeft het nieuwe régime te steunen, dan is zulks in de eerste plaats te wijten aan de groote indirecte voordeelen die het uit zijn werking kan halen, en wel wegens den gunstigen invloed dien de stabiliteit en de terugkeer tot normale monetaire en financieele betrekkingen, alsmede de uitbreiding van het internationaal ruilverkeer — door het in werking treden van het statuut van Bretton Woods — kunnen uitoefenen op de ontwikkeling van zijn buitenlandschen handel en vandaar op zijn geheele economische welvaart. In deze indirecte gevolgen ligt voor België ongetwijfeld de fundamenteele beteekenis van de nieuwe organisatie.

Nochtans, zoo het principe zelf der Accoorden van Bretton Woods de algeheele goedkeuring wegdroeg van de Belgische Regeering en de openbare opinie, werden bepaalde aanmerkingen en een zeker voorbehoud gemaakt t.a.v. sommige bijzondere punten van dit régime en van de interpretatie die er in het belang van België dient aan gegeven te worden. Het voornaamste voorbehoud dat door de Regeering, met instemming van het Parlement, geformuleerd werd, betreft de beteekenis die moet worden gehecht aan het begrip « fundamenteele onevenwichtigheid ». Zooals uiteengezet werd in het eerste deel van deze studie, vormt dit den hoeksteen van gansch het régime, vermits de graad van stabiliteit of de min of meer ruime mogelijkheden van aanpassing der wisselkoersen zullen bepaald worden door de interpretatie van dit begrip, interpretatie welke in den tekst der Accoorden niet voorkomt. In verband hiermede is de zienswijze van de Belgische Regeering formeel : het begrip « fundamenteele onevenwichtigheid » moet in een voldoende ruimen zin worden opgevat, zoodat

een land niet verhinderd wordt een wijziging in zijn valutakoers aan te brengen, wanneer deze gewettigd of onmisbaar blijkt, niet alleen ten gevolge van den onmiddellijken monetairen toestand, maar ook in functie van de algemeene economische voorwaarden welke zich in het betrokken land voordoen.

In dit verband wordt in de memorie van toelichting tot het wetsontwerp, houdende goedkeuring van de Accoorden van Bretton Woods, het volgende gezegd : « De uitdrukking « fundamenteele onevenwichtigheid » kan natuurlijk niet alleen slaan op een onevenwichtigheid in de betalingsbalans; zij moet ook worden toegepast op een evenwichtsverstoring die, om eenigerlei reden, op een gegeven oogenblik kan ontstaan in het peil van de prijzen en salarissen tusschen twee landen.

» Zulk een evenwichtsverstoring zou b.v. in België gansch buiten onzen wil kunnen worden veroorzaakt, zoo een land met overwegenden invloed in den wereldhandel er op een gegeven oogenblik toe kwam zijn eigen pariteit te wijzigen. » (1)

Bij de bespreking in het Parlement legde de Minister van Buitenlandsche Zaken en Buitenlandschen Handel — daarbij goedgekeurd door de verschillende redenaars die aan het debat deelnamen — andermaal den nadruk op dit Belgische standpunt.

Het lijdt inderdaad geen twijfel dat een « fundamentele onevenwichtigheid » hoofdzakelijk een kwestie is van verhouding tusschen het binnenlandsch en het buitenlandsch prijzenpeil. Het is deze economische factor die uiteindelijk dergelijken toestand op monetair en financieel gebied met zich brengt. Vereischt is derhalve dat ieder land de middelen bezit om zich te verdedigen zoohaast de koopkrachtpariteit tusschen zijn valuta en deze der andere landen verbroken wordt, zonder daartoe te moeten wachten tot deze dispariteit een al te kritiek stadium bereikt, en tot uiting komt in scherpe en aanhoudende tekorten der handels- of betalingsbalans. Een dergelijke interpretatie van deze « onevenwichtigheid » zou de leden kunnen blootstellen aan een moeizame deflatie en aan alle moeilijkheden die hieruit onvermijdelijk voortvloeien voor den economischen toestand in het binnenland. Ongetwijfeld zouden de meeste landen dan ook weigeren zich hieraan te onderwerpen. Het door België gemaakte voorbehoud is juist bedoeld om deze opvatting uit te schakelen wat zijn eigen geval betreft. Doorgaans doen de tekorten en valutamoeilijkheden zich slechts voor eenigen tijd na de evenwichtsverstoring in de prijsniveau's. Op dat oogenblik kan de toestand van het land, wat zijn buitenlandschen handel betreft, reeds verzwakt zijn, wat uitermate ernstig zijn zou voor een land als België. De schommelingen in de betalingsbalans zijn trouwens het gevolg van menigvuldige factoren, waaronder sommige van niet economischen aard.

(1) *Parlementaire handelingen* : Kamer van Volksvertegenwoordigers, nr. 31, 1945-1946, blz. 5.

Daarenboven zijn niet altijd volledige, nauwkeurige en onmiddellijke gegevens beschikbaar, die toelaten deze schommelingen af te meten. De soliditeit van een valuta op internationaal gebied wordt niet enkel bepaald door haar technische positie; zij is in de eerste plaats afhankelijk van 's lands economischen toestand (omvang van de productie en van het buitenlandisch ruilverkeer). Beslissend in dit verband is voor België het voorbeeld van de devaluatie van 1935 die, niettegenstaande een zeer sterke valutapositie, onontbeerlijk bleek om de nationale economie te redden. Ons land kan dus geen verbintenissen op zich nemen, waardoor het een onaantastbare pariteit zou moeten handhaven in geval een gelijkaardige toestand zich in de toekomst moest voordoen.

Een andere belangrijke kwestie die in verband met de ratificatie der Accoorden van Bretton Woods oprees, was de vraag of de monetaire overeenkomsten, die België sedert zijn bevrijding met verscheidene landen heeft afgesloten, vereenigbaar zijn met de toetreding tot Fonds en Bank. Bepaalde auteurs waren inderdaad de meening toegedaan dat, gelet op de uitgesproken universele tendens van deze Accoorden, het afsluiten van bijzondere of gewestelijke overeenkomsten onder de aangesloten landen, zooniet tegen de letter, dan toch tegen den geest van het nieuwe régime indruischt (1). Een grondig onderzoek wijst evenwel uit dat dergelijke opvatting geenszins geldt voor de door België afgesloten monetaire overeenkomsten. Dit standpunt werd eveneens door de Belgische Regeering bijgetreden. Uit de meening van alle geraadpleegde technici, en van de opstellers zelf van het Charter van Bretton Woods blijkt, dat overeenkomsten als deze tusschen België en bepaalde andere landen (met name Groot-Brittannië, Nederland en Frankrijk) gesloten, niet strijdig zijn met deze Accoorden en derhalve mogen gehandhaafd blijven.

In verband met het kwantitatief aspect der verplichtingen die België door zijn toetreding tot de

Accoorden van Bretton Woods op zich genomen heeft, zal er ten slotte dienen voor zorg gedragen, dat de omvang en de aard van deze verplichtingen geen ongunstigen terugslag hebben op 's lands economischen en monetairen toestand. Te dien einde zullen financieringsmethoden moeten worden uitgewerkt, waarbij terzelfder tijd alle inflationistische of deflationistische tendensen worden vermeden. Er mag inderdaad niet uit het oog worden verloren dat de bedragen aan het Fonds en de Bank afgestaan, een beschikkingsrecht verleenen op een gedeelte van onze nationale productie en dat hun aanwending op het nationale plan een expansie in den monetairen sector met zich kan brengen, terwijl te gelijker tijd een inkrimping wordt veroorzaakt van het goederenvolume, dat beschikbaar blijft voor de binnenlandsche consumptie en investeringen. Dergelijke divergerende tendensen zouden vooral tijdens de naoorlogse overgangperiode schadelijke gevolgen met zich brengen. Welnu, gelet op den voorsprong van België inzake economisch herstel, is het zeer waarschijnlijk dat een groote vraag zal ontstaan naar Belgische goederen en deviezen in den loop der volgende jaren. De creditpositie op internationaal gebied die hieruit voor ons land zou voortvloeien, zou alsdan juist ten gevolge hebben dat België — dat uit dezen toestand trouwens groote voordeelen zou halen — in den hierboven geschetsten toestand geplaatst wordt: stijging van het binnenlandsch geldvolume ten gevolge van de betaling in Belgische franken der door bemiddeling van het Fonds of de Bank gefinancierde handels-transacties. Er dient evenwel aangestipt dat dit risico grootendeels wordt uitgeschakeld door de bepalingen, voorzien voor de werking der organen van Bretton Woods, met het oog op de handhaving of het herstel van het evenwicht tusschen de economische en monetaire factoren in ieder der toegetreden Staten. In alle geval zal ons land er belang bij hebben dit aspect van het probleem niet te verwaarloozen en, met het oog op de financiering van de Belgische bijdrage tot het Muntfonds en de Internationale Bank, de modaliteiten uit te werken waardoor alle storende invloeden kunnen worden vermeden.

(1) Cf. François PERROUX: *Les Accords de Bretton Woods*, blz. 9-10.

BERICHTEN OVER GELD-, BANK- EN FINANCIEWEZEN

FRANKRIJK

DE HERZIENING VAN DE MUNTPARITEIT

De devaluatie van 26 December 1945 heeft het goudgewicht van de Fransche geldeenheid teruggebracht tot 0,008288 g goud van 900/1.000 of 0,007461133 g fijn goud.

Tegenwoordig is de franc nog slechts gelijk aan 1/38,9 van zijn goudgewicht op 25 Maart 1803 — datum waarop hij werd ingevoerd —, welk goudgewicht hij gedurende meer dan honderd jaren behouden heeft.

Eerst met den oorlog van 1914-1918 werd het tijdperk van instabiliteit en waardeverminderingen van de Fransche valuta ingeluid.

De economische, financieele en politieke ontreding die door den oorlog ontstaan was en tijdens de eerste jaren na de vijandelijkheden aanhield, had hevige waardeschommelingen van de munt tot gevolg. Na op 25 Juni 1928 te zijn gestabiliseerd op een goudgewicht van 0,0655 g met een gehalte van 900/1.000 (franc Poincaré), kwam de franc, na een kortstondige periode van rust, andermaal in gevaar tijdens de wereldcrisis. Per 1 October 1936 werd hij opnieuw « gealigneerd » op de basis van 0,049 g goud van 900/1.000; bovendien had hij geen vast goudgewicht meer. Het kon varieren tusschen 0,049 en 0,043 g. Een wisselegalisatiefonds werd opgericht met het doel zijn waarde binnen deze grenzen te handhaven. Nog geen jaar later moesten deze twee grenzen evenwel prijsgegeven worden en werd de franc een zwevende valuta.

Op 29 Februari 1940 was zijn goudgewicht practisch gedaald tot 0,02334 g van 900/1.000. Het was inderdaad op deze basis dat de herwaardeering van den goudvoorraad van de *Banque de France* toen geschiedde.

Op 4 Mei 1938 was de Fransche geldeenheid van het goud losgemaakt geworden en aan het £ verbonden.

* * *

De grondslagen voor de nieuwe waarde van den franc vinden wij in de volgende officieele teksten :

— De gelijkschakeling met het £ en den \$, waartoe door den Minister van Financiën besloten werd, trad in werking krachtens een gewone mededeeling van het *Office des Changes* en de *Caisse Centrale*

de la France d'outre-mer, in het *Journal officiel* van 26 December 1945. In dit bericht zijn opgenomen de aankoop- en verkoopkoersen voor buitenlandsche deviezen, die door het Stabilisatiefonds worden verhandeld, alsmede de pariteiten tusschen den franc eenerzijds en de in francs luidende valuta's der gebiedsdeelen van de Fransche monetaire area anderzijds.

Twee decreten die eveneens in het *Journal officiel* van 26 December verschenen, bevestigen de eene de beschikkingen betreffende de inwisselbaarheid van den Indochineeschen piaster tegen francs, de andere de bepalingen betreffende de waarde van sommige in francs luidende valuta der overzeesche gebiedsdeelen.

— De wijziging van de goudwaarde van den franc werd bekrachtigd door de « muntwet van 26 December 1945 betreffende zekere gevolgen der wisselkoerswijzigingen in de Fransche area ».

Deze wet houdt de goedkeuring van en vormt een bijlage tot de overeenkomst, die op 24 December 1945 tusschen den Minister van Financiën en den Gouverneur van de *Banque de France* gesloten werd betreffende de herwaardeering van den gouden deviezenvoorraad der Bank, op basis van 134.027,90 francs per kg fijn goud en van de aankoopkoersen vastgesteld door het Stabilisatiefonds voor de beschikbare activa in vreemde deviezen. Zooals verder uit dit artikel zal blijken, voorziet bedoelde overeenkomst eveneens de opeiseling van de activa in goud en buitenlandsche deviezen, van de buitenlandsche effecten en van de tegoeden in het buitenland.

* * *

De monetaire heraanpassing die op 26 December 1945 werd doorgevoerd, voorziet drie reeksen belangrijke maatregelen :

- 1) wijziging van de wettelijke definitie van den franc en vaststelling van nieuwe pariteiten met het £ en den \$;
- 2) inrichting van drie onderscheiden monetaire groepen in de Fransche area;
- 3) machtiging aan de regeering om over te gaan tot de opeiseling der tegoeden in het buitenland.

1. Wijziging van de wettelijke definitie van den franc en vaststelling van nieuwe pariteiten

Terwijl de Belgische en Fransche geldeenheid in de eerste jaren na den oorlog van 1914-1918 een parallel verloop kenden, — hun wisselkoersen bleven vrijwel solidair en waren hoofdzakelijk beheerscht door de herstelbetalingen — is de toestand van beide valuta's na het einde van den oorlog 1939-1945 zeer verschillend.

In België hebben de strenge financieele maatregelen, welke onmiddellijk na de bevrijding van het grondgebied getroffen werden, den invloed van de inflationnistische factoren eigen aan een oorlogseconomie, zeer beperkt. In Frankrijk daarentegen konden de uitzetting van de biljettencirculatie en de prijsstijging veroorzaakt door den oorlogstoestand en de Duitse bezetting, niet worden beheerscht. Van 108.780 miljoen francs per 8 December 1938 was de circulatie opgelopen tot 632.866 miljoen francs (topcijfer) per 10 October 1944, waarbij dan nog buiten beschouwing blijven de 7 milliard francs naar Engeland geëvacueerde en door de Geallieerde legers gebruikte biljetten, alsmede de 17 milliard francs aan biljetten uitgegeven ter omwisseling van de marken, die door Duitschland in de aangehechte departementen waren uitgegeven; zoo wij deze twee bedragen mederekenen, dan belooft het gezamenlijk bedrag aan biljetten ruim 656 milliard francs.

De bevrijdingsleening, ook al mocht zij een succes genoemd worden, had slechts een beperkten invloed op den omvang der circulatie: van 632.866 miljoen francs begin October 1944, daalde zij tot 572.510 miljoen francs einde December 1944.

Wat de geldcontractie door de omwisseling der biljetten in Juni 1945 betreft, deze was slechts van zeer voorbijgaanden aard aangezien zij met geen enkelen blokkeeringsmaatregel gepaard ging. Na een daling tot 444.476 miljoen francs per 2 Augustus, datum waarop de eerste weekstaat van de *Banque de France* na de biljettenomwisseling werd gepubliceerd, overschreed de circulatie per 20 December het cijfer van de maand Mei; zij beliep inderdaad 562.752 miljoen francs.

Wegens het gebrek aan statistisch materiaal kan de stijging van prijzen en loonen niet met dezelfde nauwkeurigheid worden nagegaan.

Overigens zouden de algemeene indexcijfers voor prijzen en loonen slechts een zeer onvolmaakt beeld der wijzigingen geven, ten gevolge enerzijds van de bestaande dispariteiten al naar gelang van het product, de streek of den sector van bedrijvigheid en anderzijds van het naast elkaar bestaan van een officieele en een clandestiene markt. De eenvoudige waarneming der feiten alsmede een onderzoek der reeds gepubliceerde fragmentaire gegevens, laten echter uitschijnen dat de kosten van levensonderhoud in Frankrijk belangrijk gestegen zijn. Het voorloopig algemeen indexcijfer voor de gereglementeerde groot-

handelsprijzen, gewogen op basis van het jaar 1938 en berekend door het *Bulletin de la Statistique générale de la France* (nummer van Januari 1946), bereikte 447 in October 1945.

Deze ongunstige stand van zaken, welke nog verergerd werd door ernstige begrotingsmoeilijkheden en uitvoerbelemmeringen in verband met de ontoereikend gestegen wisselkoersen (*fr* 200 = 1 £, *fr* 49,625 = 1 \$), maakte een monetaire wederaanpassing nageenough onvermijdelijk.

De nieuwe pariteiten die door den Minister van Financiën op 26 December werden vastgesteld, nl. *fr* 480 voor een £ en *fr* 119,10669 voor een \$, lijken ons niet overdreven t.o.v. het hooge peil der Fransche prijzen en loonen en de afwijking tusschen de prijzen in het binnenland en de overeenkomstige prijzen in het buitenland.

Op grond van deze nieuwe pariteiten heeft het Stabilisatiefonds de aankoop- en verkoopkoersen van de deviezen welke het verhandelt, als volgt vastgesteld:

Valuta	Stortingen		Bankbiljetten	
	Aankoop	Verkoop	Aankoop	Verkoop
	francs		francs	
U.S.-dollar	118,90	119,30	117,50	119,30
Canadeesche dollar	107,85	108,20	106,50	108,20
Pond-sterling	479,70	480,30	475,—	480,30
Portugoesche escudo (100 e.)	482,50	484,—	475,—	484,—
Zwitsersche frank (100 Z.fr.)	2.759,—	2.768,—	2.750,—	2.768,—
Belgische frank (100 B. fr.)	271,40	272,10	270,—	272,10
Deensche kroon (100 K.)	2.478,—	2.486,—	2.450,—	2.486,—
Zweedsche kroon (100 K.)	2.836,—	2.845,—	2.800,—	2.845,—

(Opmerking: Het bericht van het *Office des Changes* waarbij deze tabel gepubliceerd wordt, vermeldt dat deze koersen slechts voorloopig zijn en naderhand lichtelijk kunnen gewijzigd worden.)

De vermindering der goudwaarde van den franc brengt uiteraard een herwaardeering van den metaalvoorraad der *Banque de France* met zich. De boekhoudkundige winst van ca. 118 milliard francs die hieruit voortvloeit, zal het nochtans niet mogelijk maken een belangrijke geldsaneering door te voeren, vermits de wet van 26 December voor deze winst een bepaalde bestemming voorziet: 53 milliard francs zullen aangewend worden voor de betaling van 400 ton goud die door de circulatiebank aan het Stabilisatiefonds zullen overgedragen worden, om zijn reserves aan te vullen en het in staat te stellen zijn buitenlandsche betalingen te bestrijden.

Verder zullen 40 milliard francs worden gebruikt voor de aflossing der verhandelbare Schatkistbons, welke in de balans der *Banque de France* zijn opgenomen als tegenwaarde der door haar aan den Staat verleende voorschotten, krachtens de overeenkomsten van 29 Februari 1940 en 20 September 1944.

Voorts zullen 10 milliard francs dienen tot het dekken van den valutawaarborg, welke voorzien werd in de monetaire en financieele overeenkomsten afge-

sloten tusschen Frankrijk en verschillende andere landen.

Ten slotte werden de resteerende 15 milliard francs gestort op de rekening-courant van de Schatkist bij de *Banque de France*.

Vóór de devaluatie bedroeg de metaalvoorraad van de circulatiebank 1.350 ton goud ter waarde van 65.162 millioen francs. De huidige waarde van den herwaardeerden voorraad, hetzij 129.817 millioen francs, vertegenwoordigt nog slechts een gewicht van 950 ton goud.

Het aandeel van de *Banque de France* in den gezamenlijken metaalvoorraad der circulatiebanken welke in 1932 zelfs 24 pCt. bedroeg, is heden ten dage nog slechts 3,5 pCt.

Op 27 December 1945 was het dekkingspercentage, ondanks de herwaardeering, tot 23 pCt. gedaald. Omstreeks het midden van 1932 overschreed de waarde van den goudvoorraad — 82 milliard francs — het bedrag der biljettencirculatie — 80 milliard francs — en dekte zij ruim 80 pCt. der gezamenlijke verplichtingen, biljetten + rekening-courantsaldi, hetzij 107 milliard.

2. Inrichting van drie onderscheiden monetaire groepen in de franc-area

Voor het eerst in de geschiedenis van het Fransche Imperium, werd er voor de in francs luidende geldsoorten der verscheidene overzeesche gebiedsdeelen, een verschillende wettelijke waarde vastgesteld.

Practisch was de eenheid reeds sedert 1940 verdwenen, ten gevolge van het afnemen of het onderbreken van de betrekkingen tusschen het moederland en de kolonies en de hieruit ontstane wijzigingen in den buitenlandschen handel dezer laatste.

In Februari 1943 werden door de Regeering van Algiers overeenkomsten met de Geallieerden afgesloten, waarbij de wisselkoers in Noord-Afrika vastgesteld werd op 200 francs voor een £ en 49,627 francs voor een \$.

Dadelijk na de bevrijding van het Fransche grondgebied werd krachtens deze akkoorden dezelfde wisselkoers in Frankrijk aangenomen, zoodat de waarde van den franc voor het geheele Fransche Imperium terug geünificeerd werd.

Door de decreten van 25 December 1945 werd deze eenheid andermaal verbroken en werden drie francgroepen met verschillende pariteiten in het leven geroepen :

1. De groep van het moederland waartoe ook Algerië, Tunis, Marokko, de Antillen en Guyana behooren.

2. De groep van de Fransche kolonies in Afrika (francs C.F.A.) waarin begrepen zijn : Fransch Equatoriaal Afrika, Fransch West-Afrika, Togo, Kameeroen, Fransch Somalieland, Madagascar en afhankelijke gebieden, Réunion, Saint-Pierre-et-Miquelon.

Wisselkoers : 1 franc C.F.A. = 1,70 franc métropolitain; hierdoor wordt de wisselkoers 282,35 francs voor 1 £ en 70,6 francs voor 1 \$.

3. De groep der Fransche kolonies van de Stille Zuidzee (francs C.F.P.) waarin begrepen zijn : Nieuw-Caledonië, Nieuwe-Hebriden en de Fransche vestigingen in Oceanië.

Wisselkoers : 1 franc C.F.P. = 2,40 francs métropolitains.

De geldeenheid in dezen sector ondergaat dus geen enkele devaluatie zoodat de wisselkoers tegenover het £ en den \$ ongewijzigd blijft.

Ook werden verschillende wijzigingen aangebracht aan de wisselkoersen van de niet in francs luidende geldsoorten van de Fransche geldarea t.o.v. den franc, het £ en den \$.

Thans bedraagt de Indochineesche piaster 17 Fransche francs, hetgeen neerkomt op een wisselkoers van 28,235 piasters voor een £ en 7,006 piasters voor een \$.

Verder behouden de Fransche roepie en het Syrisch-Libaneesch pond hun vroegere waarde zoodat zij tegen resp. 36 en 54,35 Fransche francs omwisselbaar zijn en hun wisselkoers tegenover het £ en den U.S.-\$ geen wijziging ondergaat.

De franc blijft de geldeenheid voor de Fransche monetaire area, daar de vrije en onbeperkte inwisselbaarheid tegen een vasten koers voor de verschillende Fransche geldsoorten behouden blijft.

Deze verscheidenheid in de wisselkoersen van de geldeenheden der Fransche Unie werd ingevoerd ten einde de devaluatie aan te passen aan de heerschende economische toestanden en aan de behoeften van elke groep kolonies — aanpassing hunner binnenlandsche prijzen aan de wereldprijzen, inrichting en uitbreiding van handelsverkeer met het buitenland, inzonderheid met de Angelsaksische landen —, zoodat deze door en tijdens de vijandelijkheden tot uiting kwamen.

Hierin heeft de Regeering zich niet alleen laten leiden door de zorg om de beslissingen van de Conferentie te Brazzaville te eerbiedigen, doch ook om in de kolonies de welvaart te verzekeren, die anders door een plotse stijging van prijzen en loonen ten gevolge van een overmatige devaluatie, zou worden in gevaar gebracht.

De geldeenheid der gebiedsdeelen waarvan het grootste deel van het ruilverkeer (uit- en invoer) met het moederland geschiedt, werd in dezelfde mate als de Fransche franc gedevalueerd. De geldeenheid der gebiedsdeelen waarvan het handelsverkeer met Frankrijk enerzijds en met het buitenland anderzijds, nagenoeg van even groote beteekenis is, werd in mindere mate gedevalueerd dan de Fransche franc. Hierdoor zal zij — evenals de Indochineesche munt die aan gelijkaardige voorwaarden onderworpen werd — van een matig wisselkoersagio t.o.v. den franc

genieten hetgeen, naar gehoopt wordt, de begunstigde gebiedsdeelen er toe zal bewegen de voorkeur te geven aan de producten uit het moederland. Anderzijds zal door deze gedeeltelijke devaluatie een al te groote vermindering van den uitvoer, die voor de algemeene welvaart van het Imperium schadelijk kan zijn, vermeden worden.

Ten slotte werd de wisselkoers t.o.v. het £ en den \$ niet gewijzigd voor de geldsoorten der gebiedsdeelen waarvan het handelsverkeer met Frankrijk slechts een onbeduidend aandeel van hun gezamenlijken buitenlandschen handel uitmaakt.

De differentieering in het aldus uitgewerkte systeem gaf aanleiding tot menige critiek.

De feiten waarop dit stelsel gesteund is zouden, naar sommigen beweren, reeds voorbij gestreefd zijn: inderdaad, de afwijking tusschen de prijzen en loonen in Frankrijk en deze in de kolonies, is sedert de bevrijding en vooral sedert de laatste maanden sterk verminderd ten gevolge van de stijging die zich ook tot de overzeesche gebiedsdeelen heeft uitgebreid; anderzijds, zijn deze afwijkingen niet het gevolg van een normale economische ontwikkeling, maar wel van exceptioneele omstandigheden door den oorlog geschapen. De verslapping in de betrekkingen met het moederland, de toeneming van het verkeer met het buitenland, de economische opbloei die sommige gebiedsdeelen tijdens de vijandelijkheden hebben gekend, zijn verschijnselen waarvan de gevolgen geleidelijk dienen gecorrigeerd en aangepast in plaats van bekrachtigd en aangemoedigd.

Vanzelfsprekend veroorzaakt het bestaan van een binnenlandsche valuta en vooral van verschillende wisselkoersen onder de kolonies, tot dusver ongekende moeilijkheden, te meer daar de devaluatiecoëfficiënten welke voor elk der drie groepen aangenomen werden op betwiste grondslagen berusten wat hun aanpassing betreft aan de eigen economische toestanden die als basis van de devaluatie hebben gediend.

Alle vroeger aangegane financieele overeenkomsten zullen moeten herzien worden; de ongelijkheid die wegens den verschillenden wisselkoers ontstaan is tusschen de kolonies die dezelfde goederen produceeren en gemeenschappelijke afzetgebieden hebben, zal een hinderpaal vormen voor den uitvoer naar Frankrijk door die gebiedsdeelen wier valuta te hoog gewaardeerd werd. Ten einde een zeker evenwicht te herstellen, zal men zijn toevlucht moeten nemen hetzij tot een stelsel van evenredige verdeling of van toelagen hetgeen men juist wilde vermijden, hetzij tot een prijsaanpassing waardoor de Fransche invoer duurder zal worden. Voor een aantal producten werden reeds prijsverhoogingen vastgesteld.

De tegenstanders van de « koloniale francs » wijzen vooral op het gevaar van deze dispariteit voor de economische eenheid van het Imperium. De kolonies met hoog gewaardeerde valuta zullen geneigd zijn meer in het buitenland, inzonderheid in de Vereenigde

Staten, dan in Frankrijk aankopen te doen van goederen noodig voor hun industriele outilleering; aldus zou het kunnen gebeuren dat zij zich ontwikkelen buiten de Fransche economie, met het buitenland nauwe betrekkingen aanknoopen en er economisch afhankelijk van worden. Het huidige geldrégime wordt dan ook niet gunstig beoordeeld door diegenen die wenschen dat Frankrijk de ontwikkeling van zijn overzeesche gebiedsdeelen verder zou verzekeren in functie der belangen van het moederland en van de Fransche Unie in haar geheel. Velen zijn de meening toegedaan dat dit stelsel eerder moet worden beschouwd als een overgangsmaatregel om de kolonies te vrijwaren tegen stoornissen die door een plotselinge aanpassing van hun valuta aan die van het moederland kunnen veroorzaakt worden en om de bevrediging hunner meest dringende behoeften te vergemakkelijken. Het wordt dan ook wenschelijk geacht naar een eenvormige waarde van den franc terug te keeren door middel van een geleidelijke en evenwichtige aanpassing der wisselkoersen.

3. Machtiging aan de regeering tot het opeischen van de activa in goud of buitenlandsche deviezen, van de buitenlandsche effecten en van de tegoeden in het buitenland

De muntwet van 26 December 1945 verleent aan de regeering de macht deze opeischingen te doen op grond van de decreten die door den Minister van Financiën alsmede door den Minister van Binnenlandsche Zaken en den Minister van Kolonies — al naar gelang van het grondgebied dat onder een van beide ministeries ressorteert — werden ondertekend. Deze maatregel, waaraan wegens den omvang der buitenlandsche lasten van Frankrijk niet te ontkomen viel, vormt het belangrijkste middel waarover de Schatkist beschikt om, zonder gebruikmaking van den reeds aanzienlijk ingekrompen nationalen goudvoorraad, te voorzien in de ontoereikende buitenlandse betaalmiddelen en om haar in staat te stellen de voor den wederopbouw van het land onontbeerlijke invoergoederen te betalen tot het tijdstip waarop de industriele herleving, het toerisme en de uitvoer opnieuw een meer normale tegenprestatie mogelijk maken.

De opeisching der buitenlandsche effecten dient zeer omzichtig en bedachtzaam te geschieden, ten einde te vermijden dat hierdoor de buitenlandsche invloed en expansiemogelijkheden van Frankrijk, dank zij de buitenlandsche participaties van zijn onderhoorigen, zouden teloor gaan en de Parijsche beurs haar internationaal karakter zou verliezen.

Dat de Minister van Financiën zich hiervan bewust was, bleek duidelijk toen hij de verzekering gaf dat de buitenlandsche effecten zouden opgeëischt worden naar het criterium van hun nationaal-economische beteekenis en dat, in de eerste plaats, de niet productieve tegoeden in het buitenland zouden gemobiliseerd worden.

De methode die door de regeering zal worden aangewend om zich de deviezen door middel van opgeëischte effecten aan te schaffen, doet het probleem van den verkoop of de inpandgeving der effecten oprijzen; hieromtrent werd geen principieele beslissing getroffen. Door de tweede oplossing is het gevaar geweerd van een depreciatie der effecten, die meestal door een massale liquidatie wordt veroorzaakt. Bovendien blijven de verworven rechten gevrijwaard en zijn aldus de duurzame belangen van het land gediend.

In uitvoering van de wet werd op 13 Februari 1946 een opeischingsdecreet uitgevaardigd, waarbij waren betrokken de buitenlandsche deviezen in vorm van bankrekeningen, bankbiljetten, chèques, creditbrieven en andere gelijkaardige vorderingen op zicht en op korten termijn. De omrekening in franken op basis van de notering op de betrokken buitenlandsche markt, zal geschieden tegen den wisselkoers geldend den dag waarop de opeischingsmaatregel praktisch zal toegepast worden. Tot dusver is het nog niet bekend of de opbrengst aan den eigenaar zal terugbetaald worden in geld dan wel in staatsfondsen.

* * *

Vooralsnog is het voorbarig en gewaagd een oordeel uit te spreken over de gevolgen en de economische draagwijdte der devaluatie van de Fransche valuta.

De gevolgen die normaal uit deze operatie moeten voortvloeien, nl. tijdelijke verhooging van den uit-

voer, vermindering van den invoer, zullen worden tegengewerkt door de stoornissen, teweeggebracht door een jarenlange oorlogseconomie die aan de heele wereld werd opgedrongen: afneming van het productiepotentieel der bezette landen, schaarschte aan voor den wederopbouw onontbeerlijke goederen, omvang en onmogelijkheid tot inkrimping van deze behoeften zoodat de invloed der prijsbewegingen beperkt blijft, moeilijke verkeersvoorwaarden.

De invoer door den Staat die veeleer op grond van de nationale noodwendigheden dan wel in functie van prijsbeschouwingen geschiedt, zal naar zijn omvang weinig den invloed ondervinden van de verminderde koopkracht der Fransche geldeenheid. Overigens zal de stijging der invoerprijzen niet alle producten in dezelfde mate bestrijken, daar de prijzen van vele onder hen reeds vroeger werden verhoogd ten einde de nationale producenten te beschermen.

Wat den uitvoer betreft, blijven de nieuwe mogelijkheden geschapen door de depreciatie van den wisselkoers beperkt, daar het peil bereikt door de Fransche loonen, den kostprijs der uitvoergoederen op een vrij hoog niveau handhaaft. Vooral de weelde- en kwaliteitsproducten zullen uit de devaluatie voordeel halen. De herneming van het uitvoerverkeer is in de eerste plaats afhankelijk van een verhooging der productie, een terugkeer tot normale transportvoorwaarden en de saneering van den algemeenen economischen en financieelen toestand.

BERICHTEN OVER HANDEL EN NIJVERHEID

GROOT-BRITTANNIE :

BUITENLANDSCHE HANDEL IN 1945

In het Novembernummer 1944 van het *Tijdschrift voor Documentatie en Voorlichting*, hebben wij breedvoerige uittreksels gegeven uit het *White Paper* betreffende de bewegingen van den Britschen uitvoerhandel van 1938 tot 1943.

In onderstaande tabel is de waarde opgenomen van den uit- en invoer van Groot-Brittannië voor de jaren 1944 en 1945, ingedeeld naar goederengroepen.

De inspanning die door dit land wordt gedaan om de onevenwichtigheid in de balans van zijn buitenlandschen handel te verminderen, blijkt uit onderstaande cijfergegevens die de evolutie weergeven van het nadeelig saldo dezer balans.

Deficit van de handelsbalans

Kwartaalgegevens

Bron: Board of Trade Journal.

(millioenen £)

	1943	1944	1945
1 ^e kwartaal	160,4	248,8	212,3
2 ^e kwartaal	249,2	271,9	209,9
3 ^e kwartaal	291,0	275,1	175,4
4 ^e kwartaal	297,2	250,4	120,0

De verbetering waarop bovenstaande cijfergegevens wijzen, is te danken zoowel aan een stijging van den uitvoer, als aan een daling van den invoer. Men weet inderdaad dat wegens de opzegging der *Lend-Lease*-accorden, de verminderde opbrengst van andere bestanddeelen der betalingsbalans, alsmede den last van aanzienlijke verplichtingen tegenover de landen van de sterling area, de Britsche regeering er toe genoodzaakt was bijzondere aandacht te wijden aan het snel opvoeren van de productie van uitvoergoederen, ten einde zich de middelen te verzekeren voor den invoer — welke trouwens tot een minimum beperkt was — van die goederen, welke onontbeerlijk zijn voor het handhaven van een toereikenden levensstandaard en voor de instandhouding van 's lands industriele bedrijvigheid.

De hierna volgende maandcijfers belichten nog duidelijker de resultaten die in Engeland werden bereikt.

Buitenlandsche handel

Maandgegevens

Bron: Board of Trade Journal.

(millioenen £)

	Uitvoer		Invoer	
	1944	1945	1944	1945
Januari	22,3	25,7	92,9	101,1
Februari	17,1	23,1	104,6	90,6
Maart	19,9	24,1	110,6	93,5
April	22,5	36,3	107,7	97,7
Mei	30,7	28,6	119,3	103,7
Juni	18,3	38,9	116,4	112,3
Juli	17,1	33,0	108,3	97,8
Augustus	13,9	37,0	113,6	99,3
September	23,1	30,0	107,3	78,3
October	24,8	43,1	110,2	71,4
November	29,8	29,9	121,4	90,2
December	25,2	43,5	98,6	74,9
	265,0 (1)	393,4	1.306,9 (1)	1.101,1

(1) Jaarcijfer na correctie.

Al is de stijging van den uitvoer niet doorlopend, toch is de verbetering van den toestand gedurende het afgelopen jaar opvallend: vooral tijdens het eerste halfjaar gaf de uitvoer een snelle stijging te zien in verband met de verzending naar de bevrijde landen van groote hoeveelheden levensmiddelen en goederen voor den wederopbouw, welke daar ontbraken. Het herstel in den loop van het tweede halfjaar verwezenlijkt, is inzonderheid een weerspiegeling van de eerste gunstige resultaten der « reconversie »; bij de beoordeeling van deze herneming dient evenwel rekening gehouden met het feit dat de verschepingen naar het buitenland tijdens den herfst werden gehinderd door een onverwachte omstandigheid, nl. de staking der havenarbeiders.

De gezamenlijke waarde der uitgevoerde goederen in 1945, overtrof £ 128 millioen, hetzij 28 pCt. van de uitvoerwaarde voor het jaar 1944. Opdat een vergelijking met de overeenkomstige gegevens van vóór den oorlog een reële betekenis hebbe, is het

vereischt de prijsbewegingen uit te schakelen : bij een raming van de uitvoerwaarde op een gemeenschappelijke basis, nl. de prijzen per eenheid in 1935, blijkt dat de afzet in het buitenland voor de jaren 1938, 1944 en 1945, resp. £ 418,4, £ 131,2 en £ 189 miljoen bedroeg. Aldus bereikte de uitvoer in 1945 practisch weinig meer dan 45 pCt. van dezen in 1938, zoodat de aan de Britsche natie voorgehouden doelstelling, met name den uitvoer tot 50 pCt. boven het peil van 1938 op te voeren, nog een ernstige inspanning zal vereischen wil men de benutting van de productiecapaciteit die op de buitenlandsche markten is ingesteld, tot het gewenschte niveau uitbreiden. In verband met die doelstelling zou inderdaad het uitvoercijfer bereikt in December 1945 — hoogste peil van het jaar — met 2,5 moeten vermenigvuldigd worden.

Bij een onderzoek naar den aard der uitgevoerde goederen blijkt, dat de verschepingen van levensmiddelen, dranken en tabak (waarde : £ 55,8 miljoen voor 1945 zich naar verhouding het best hebben hersteld t.o.v. 1938. Geraamd op den grondslag der prijzen per eenheid van 1935, beliep de uitvoer dezer goederen £ 35.059.000 in 1938 en £ 28.369.000 in 1945. Daar het echter voor een aanzienlijk deel leveringen aan U.N.R.R.A., N.A.A.F.I. en buitenlandsche aankoopcommissies betreft, is het best mogelijk dat deze uitslagen niet van definitieve beteekenis zijn voor de positie van den Britschen exporthandel. Bovendien is de uitvoer dezer goederen slechts van bijkomende beteekenis, vermits hij in het jaar 1945 niet meer dan ongeveer 1/7 van de gezamenlijke waarde vertegenwoordigde.

Daarentegen was het uitvoervolume van half-afgewerkte en afgewerkte producten (waarde : £ 301,4 miljoen voor 1945) tot dusver slechts 45 pCt. — tegen 35 pCt. het vorige jaar — van het volume in 1938. Niettemin valt op te merken dat reeds op den huidigen stond, de afzet in het buitenland van natuurlijke en kunstmatige spinsels en weefsels, chemicaliën, artsenijen, verf- en kleurstoffen, hooger is dan in 1938.

Nog minder gunstig doet zich de toestand voor t.a.v. de grondstoffen en ruwe producten : deze uitvoer naar volume (naar waarde : £ 15 miljoen voor 1945) beliep slechts 12 pCt. van dezen in 1938, terwijl de vooruitgang t.o.v. het jaar 1944 nog geen £ 7 miljoen bedroeg. Een typisch voorbeeld in deze goederengroep is steenkool : in 1938 werden — berekend naar de prijzen per eenheid in 1935 — voor £ 28,6 miljoen Britsche steenkool in het buitenland afgezet; op denzelfden grondslag berekend, belooft deze uitvoer thans nog slechts £ 2,16 miljoen.

Tijdens het jaar 1945 bleef de gemiddelde unitaire waarde der uitgevoerde goederen vrijwel op eenzelfde peil; het gemiddelde indexcijfer t.o.v. 1938 lag op 186 voor de twaalf maanden — dus ietwat hooger dan in 1944 : 180 — en op 187 voor het vierde kwartaal van het jaar. Doch er kunnen zekere dispariteiten waargenomen worden al naar gelang van de goederen-

groep. Bij een gemiddeld indexcijfer van 186, bedraagt het indexcijfer voor levensmiddelen, dranken en tabak 192, voor grondstoffen en ruwe producten 215 (inz. in verband met de prijsstijging van steenkool, ruw leder en plantaardige vetstoffen), en voor half-afgewerkte en afgewerkte producten 185. Bij een nader onderzoek van de samenstelling dezer rubrieken zelf vallen aanzienlijke afwijkingen in de verhoudingscijfers op te merken : zoo bedroeg bij de half-afgewerkte en afgewerkte producten de prijsstijging der metaalproducten t.o.v. 1938, over het geheel, weinig meer dan 65 pCt., dan wanneer de verhouding 132 pCt. beliep voor het gemiddelde der diverse textielgoederen.

Anderzijds was het mogelijk dank zij het beëindigen der vijandelijkheden en de handhaving van de verbruiksrestricties, den gezamenlijken invoer — met inbegrip van de wederuitgevoerde goederen — van £ 1.306,9 miljoen in 1944, terug te brengen tot £ 1.101,1 miljoen in 1945. De hierboven vermelde maandcijfers geven geen zeer duidelijk beeld hiervan, ten gevolge van de verkeersstoornissen in October-November veroorzaakt door de staking der havenarbeiders; deze inkrimping komt meer naar voren uit een vergelijking van de gezamenlijke waarde van den invoer per halfjaar, hetzij resp. £ 598,9 miljoen en £ 511,9 miljoen. De afschaffing der verzekeringspremies voor oorlogsrisico's en de wijzigingen in den aard der ingevoerde goederen die minder afgewerkte producten bevatten, hebben deze daling van de invoerwaarde in de hand gewerkt, zoodat de vermindering naar volume ietwat minder sterk is.

Anderzijds blijkt uit een beschouwing van de nettocijfers voor het geheele jaar, na aftrek van den wederuitvoer, dat de invoer in 1945 naar waarde — na herleiding tot een vergelijkbare basis — 63 pCt. bedroeg van dezen in 1938, tegen 80 pCt. in 1944. In tegenstelling met hetgeen voor den uitvoer kon opgemerkt worden, was in 1945 de verhouding tot het peil van 1938, vrijwel gelijk voor elk der drie hoofdgroepen van goederen. Zulks was niet het geval voor het jaar 1944 en de vergelijking toont aan hoezeer de invoer van half-afgewerkte en afgewerkte producten, die in 1944 naar volume nog het indexcijfer 102 aanwees, er op achteruitgegaan is. Een der belangrijkste factoren dezer evolutie ligt bij de drastische inkrimping van den petroleuminvoer. Daar dit product een groote specifieke waarde heeft, was het stopzetten van dezen massalen invoer na het einde der vijandelijkheden mede oorzaak van de daling der gemiddelde unitaire waarde der ingevoerde goederen waarvan hierboven sprake. Deze gemiddelde waarde per eenheid vertoonde een stijging tot aan het einde van het eerste halfjaar, bij zooverre dat zij toen tweemaal zoo hoog was als in 1938; pas in de tweede helft van het jaar ontstond er een tendens tot daling; voor de gezamenlijke twaalf maanden, bedraagt haar indexcijfer 195 t.o.v. het peil van 1938.

Het is niet zonder belang een nader onderzoek te wijden aan de geographische verdeeling van den Britschen buitenlandschen handel en na te gaan welke wijzigingen sinds 1938 op dit gebied zijn ingetreden.

**Geographische verdeeling
van den buitenlandschen handel van Groot-Brittannië**

Bron : *Board of Trade Journal.*

Landen	Uitvoer		Invoer	
	Kwartaalgemiddelde 1938	4 ^e kwartaal 1945	Kwartaalgemiddelde 1938	4 ^e kwartaal 1945
	(millioenen £)			
Gezamenlijke waarde.....	117,7	116,2	229,9	231,3
Hetzij in pCt. :				
1) Frankrijk en Noord-Europa....	29,7	31,5	28,5	15,3
2) Overige landen van Europa....	6,9	6,1	5,0	3,2
3) Afrika	15,6	18,7	6,9	9,6
4) Indië en West-Azië	10,2	15,1	8,6	11,9
5) Overige landen in Azië	6,4	2,0	4,8	0,9
6) Oceanië	12,3	11,7	13,1	8,7
7) Noord-Amerika	9,3	8,9	21,7	33,2
8) Midden-Amerika en West-Indië.	2,2	2,2	3,8	4,8
9) Zuid-Amerika	7,4	3,8	7,6	12,4
	100,0	100,0	100,0	100,0
Hetzij in pCt. :				
1) Britsche landen samen	49,9	53,8	40,4	52,7
2) Andere landen samen	50,1	46,2	59,6	47,3
	100,0	100,0	100,0	100,0

Bovenstaande tabel, waarin naast elkaar de gegevens voor het kwartaalgemiddelde van 1938 en deze voor het laatste kwartaal van 1945 opgenomen zijn, toont duidelijk aan dat het handelsverkeer met de landen van het Britsche Imperium relatief gestegen

is. Deze tendens is vooral merkbaar — en zulks staat wellicht in verband met de beschikbare buitenlandse betaalmiddelen — voor den invoer uit die landen, wier aandeel thans 52,7 pCt. van het totaal bedraagt tegen 40,4 pCt. in 1938.

Wat den uitvoer betreft hebben zich geen grondige wijzigingen voorgedaan, tenzij een toeneming der verschepingen naar Indië en West-Azië alsmede een veelzeggende teruggang van den uitvoer naar Zuid-Amerika, waarvan de landen zich tot de Vereenigde Staten hebben gewend om zich de goederen aan te schaffen die Groot-Brittannië hun tijdens de vijandelikheden niet vermocht te leveren. De uitvoer naar de landen van het Verre Oosten geeft insgelijks een achteruitgang te zien wegens het later intreden van den vrede met Japan. Opmerkelijk is dat onder de afzetgebieden voor de Britsche producten, de landen van Noord-Europa en Frankrijk de eerste plaats innemen.

De verschuivingen in het invoerverkeer treden duidelijker aan het licht : Noord-Amerika is thans de belangrijkste leverancier van Groot-Brittannië, dan wanneer vóór den oorlog Frankrijk en de landen van Noord-Europa deze plaats innamen. Op de oorzaken van deze verschuiving hoeft niet nader te worden ingegaan. De andere wijzigingen in de geographische verdeeling van den Britschen invoer, beantwoorden aan deze welke voor den uitvoer werden aangestipt; één uitzondering dient evenwel naar voren gebracht : zij betreft de landen van Zuid-Amerika waaraan het Vereenigd Koninkrijk belangrijk minder dan vóór den oorlog levert, doch waarop het thans méér een beroep doet voor zijn ravitaillering.

ECONOMISCHE WETGEVING

Deze rubriek bevat de wetten, besluiten en andere officieele bekendmakingen die van bijzonder belang zijn voor 's lands algemeene economie en via het Belgisch Staatsblad werden afgekondigd in den loop van de maand aan deze van de publicatie van ons Tijdschrift voorafgaand.

Alleen de gewichtigste wetten en besluiten hebben wij in extenso overgenomen. Voor de andere wetteksten volstaat een eenvoudige vermelding, desnoods door een verklarende nota verduidelijkt.

Om het naslaan er van te vergemakkelijken, hebben wij hooger bedoelde documentatie in de volgende rubrieken ondergebracht :

- I. *Algemeene economische en sociale wetgeving*
- II. *Geld-, bank- en financieezeden*
- III. *Landbouw*
- IV. *Nijverheid*
- V. *Arbeid*
- VI. *Binnenlandsche handel*
- VII. *Buitenlandsche Handel*
- VIII. *Verkeerswezen*
- IX. *Prijzen en loonen*
- X. *Rantsoeneering en ravitaillering*
- XI. *Wederopbouw en oorlogsschade*

I. — ALGEMEENE ECONOMISCHE EN SOCIALE WETGEVING

Besluitwet van 20 September 1945

waarbij de wet betreffende de vergoeding der schade, voortspuitende uit arbeidsongevallen, op de dienstboden wordt toepasselijk gemaakt. — Erratum (Staatsblad, 21-22 Januari 1946, blz. 525).

Besluit van 22 November 1945

houdende wijziging van zekere bepalingen van de samengevatte teksten van de wet van 4 Augustus 1930 houdende veralgemeening van den kinderbijslag ten voordeele van de loontrekkenden. — Errata (Staatsblad, 25 Januari 1946, blz. 619).

Ministerieel besluit van 8 December 1945

houdende goedkeuring van het definitief dagelijks bestuur van den Bedrijfsraad der Electriciteit (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 243).

Ministerieel besluit van 12 December 1945

tot wijziging van het ministerieel besluit van 17 Maart 1945 houdende oprichting van den Bedrijfsraad der Pharmaceutische Nijverheid (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 244).

Wet van 14 December 1945

tot goedkeuring van het Handvest van de Vereenigde Volken en het Statuut van het Internationaal Gerechtshof, geteekend te San-Francisco, den 26^{en} Juni 1945 (Staatsblad, 1 Januari 1946, blz. 1).

Ministerieel besluit van 17 December 1945

houdende wijziging van het ministerieel besluit van 16 November 1944, gewijzigd door het besluit van 18 September 1945, houdende regeling van de productie, van de verdeling en van het verbruik van gas (Staatsblad, 2-3 Januari 1946, blz. 40).

Besluit van den Regent van 19 December 1945

tot oprichting van een commissie voor het bestuderen der maatschappelijke zekerheid van de zelfstandige arbeiders (Staatsblad, 19 Januari 1946, blz. 476).

Ministerieel besluit van 26 December 1945

houdende wijziging en aanvulling van het ministerieel besluit van 19 April 1945 houdende vaststelling van een eerste serie voorloopige schalen van de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 247).

Besluit van 29 December 1945

tot wijziging van de tarieven der rechten opgelegd wegens gebruik van het openbaar domein voor elektrische leidingen (Staatsblad, 5 Januari 1946, blz. 90).

Besluit van den Regent van 29 December 1945

tot verhooging van het bedrag van den werklozensteun (Staatsblad, 24 Januari 1946, blz. 592).

Besluit van 29 December 1945

betreffende de opvoering van de bedrijfsbelasting vrijgestelde minima (Staatsblad, 25 Januari 1946, blz. 618).

Besluit van den Regent van 31 December 1945

Wet van 14 Juni 1921 tot invoering van den acht uren dag en de acht en veertig urenweek, artikel 5 — Bedrijven waarin de normale grenzen van den arbeidsduur niet toepasselijk blijken. — Electriche Tramwegen van Charleroi (Staatsblad, 24 Januari 1946, blz. 592).

Ministerieel besluit van 31 December 1945

tot vaststelling van de referteloonen met het oog op de toepassing van artikel 79 van het organiek besluit van den Regent dd. 26 Mei 1945 betreffende de inrichting van het Voorloopig Steunfonds voor Werkloozen (Staatsblad, 24 Januari 1946, blz. 593).

Besluit van den Regent van 4 Januari 1946

tot wijziging van de artikelen 9, 11 en 12 van het Regentsbesluit van 31 Januari 1945, betreffende de liquidatie van de tijdens de bezetting feitelijk opgerichte gemeenten en commissies van openbaren onderstand (Staatsblad, 21-22 Januari 1946, blz. 516).

Besluit van 5 Januari 1946

houdende aanvulling van het besluit van 16 November 1944, gewijzigd door de besluiten van 18 September en 17 December 1945, houdende regeling van de productie, van de verdeling en van het verbruik van gas (Staatsblad, 7-8 Januari 1946, blz. 151).

Besluitwet van 8 Januari 1946

betreffende de invordering van de speciale gemeentebelasting op de wedden, loonen en pensioenen voorzien bij artikel 83, § 3, 2° der samengevatte wetten omtrent de inkomstenbelastingen (Staatsblad, 19 Januari 1946, blz. 468).

Ministerieel besluit van 9 Januari 1946

houdende oprichting van een Studiecommissie belast met het voorbereiden van de herziening van de wetgeving op het handelsfonds (Staatsblad, 12 Januari 1946, blz. 277).

Besluitwet van 10 Januari 1946

tot wijziging van de artikelen 6 en 11 van de besluitwet van 17 Januari 1945 betreffende het sequester der goederen van de personen aan wie misdaden of wanbedrijven tegen de uitwendige veiligheid van den Staat worden ten laste gelegd en de goederen van de verdachten (Staatsblad, 18 Januari 1946, blz. 434).

Besluit van den Regent van 10 Januari 1946

houdende wijziging van het Statuut van de sociale controleurs (Staatsblad, 21-22 Januari 1946, blz. 524).

Besluit van den Regent van 11 Januari 1946

houdende codificatie van het stelsel der vergoedingen toe te kennen aan de geneesheeren, niet ambtenaren, welke aan de verschillende diensten van het Ministerie van Volksgezondheid medewerken (Staatsblad, 27 Januari 1946, blz. 708).

Besluit van den Regent van 21 Januari 1946

houdende oprichting van een studiecommissie belast met het voorbereiden van de herziening der wetgeving op het Handelsregister en van de uitwerking van een wettelijk statuut der Kamers van Koophandel (Staatsblad, 24 Januari 1946, blz. 587).

Besluit van den Regent van 22 Januari 1946

tot vaststelling van den voet en de voorwaarden van inning der aan het Nationaal Hulpfonds voor de Huishoudelijke Wederuitrusting der Werknemers verschuldigde bijdrage (Staatsblad, 31 Januari 1946, blz. 808).

II. — GELD-, BANK- EN FINANCIËWEZEN

Wet van 18 October 1945

houdende eindregeling van de begrootingen van dienstjaren 1929, 1930, 1931 (Staatsblad, 6 Januari 1946, blz. 114).

Besluit van den Regent van 22 November 1945

betreffende de betaling van de buitengewone belastingen. — Erratum (Staatsblad, 10 Januari 1946, blz. 236).

Besluiten

van den Regent van 24-26-28 November 1945

genomen in uitvoering van de wet van 17 October 1945, tot invoering van een belasting op het kapitaal. — Errata (Staatsblad, 10 Januari 1946, blz. 236).

Besluitwet van 28 November 1945

houdende tijdelijke bepalingen in zake verjaring (Staatsblad, 5 Januari 1946, blz. 82).

Gelet op de wet van 7 September 1939, waarbij aan den Koning buitengewone machten worden verleend en inzonderheid

op het 3° van artikel 1;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Op de voordracht van den Minister van Justitie, van den Minister van Financiën, van den Minister van Binnenlandsche Zaken en van den Minister van Koloniën, en naar advies van de in Raad vergaderde Ministers, — Wij hebben besloten en wij besluiten :

Artikel 1. — De termijn van vijf jaar, gesteld voor het verjaren van de op 10 Mei 1940 niet verjaarde interesten en rentetermijnen betreffende de effecten van de Rijksschuld en andere in artikel 2 van dit besluit bepaalde waarden en de termijn van dertig jaar gesteld voor het verjaren van het kapitaal van de soortgelijke effecten welke voor denzelfden datum terugbetaalbaar en niet verjaard zijn, worden met zes jaar verlengd zonder dat de verparing evenwel vóór 31 December 1946 kan intreden.

Wat betreft de interesten of termijnen verschenen en het kapitaal vorderbaar geworden van 10 Mei 1940 tot 31 December 1945, deze verjaren bij het verstrijken van het zesde jaar voor de interesten of rentetermijnen en van het dertigste jaar voor het kapitaal, alle termijnen gelijkmatig te rekenen van 1 Januari 1946 af, zegge onderscheidenlijk den 1° Januari 1952 en den 1° Januari 1976.

Art. 2. — Deze bepalingen zijn van toepassing op de effecten van de directe en indirecte Staatsschuld, op de effecten van de leeningen uitgegeven door de provinciën, de gemeenten, het Gemeentekrediet van België of de Kolonie Belgisch Kongo, zoomede op de effecten van de leeningen waaraan de Staat of de Kolonie Belgisch Kongo hun waarborg hebben verbonden.

Art. 3. — Voor de in het buitenland uitgegeven leeningen waarvan de contractueel gestelde verjarings-termijnen van de bij de Belgische wet voorziene termijnen verschillen, wordt de verlenging van zes jaar, zoo als deze voortvloeit uit de eerste alinea van artikel 1, voor de op 10 Mei 1940 niet verjaarde interesten en terugbetaalbare effecten aan de bij de in de leeningscontracten vermelde verjaringstermijnen toegevoegd.

Wat betreft de interesten en obligatiën van deze leeningen welke van 10 Mei 1940 tot 31 December 1945 vorderbaar zijn geworden, beginnen de contractuele verjaringstermijnen alle gelijkmatig op 1 Januari 1946 te loopen.

Art. 4. — Er wordt zonder terugwerkende kracht een einde gemaakt aan de tijdelijke geldigheid van het besluit van 6 Augustus 1941, houdende tijdelijke bepalingen in zake verjaring.

Art. 5. — Onderhavige besluitwet zal in werking treden den dag van bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

Ministerieel besluit van 7 December 1945

genomen in uitvoering van het koninklijk besluit n° 225 van 7 Januari 1936, tot reglementeering van de hypothecaire leeningen en tot inrichting van de contrôle op de ondernemingen van hypothecaire leeningen (Staatsblad, 11 Januari 1946, bl. 246).

Besluitwet van 21 December 1945

betreffende de voorschotten op oorlogsschadevergoedingen (Staatsblad, 9 Januari 1946, blz. 180).

Wet van 28 December 1945

tot opening van nieuwe voorloopige kredieten komende in mindering van de voor dienstjaar 1945 op te maken begrooting (Staatsblad, 20 Januari 1946, blz. 498).

Besluitwet van 4 Januari 1946

houdende wijziging van de besluitwet van 30 November 1944 en van die van 12 Juni 1945, betreffende het régime van de bijzondere kredieten bestemd tot het vergemakkelijken van het herstel van door oorlogshandelingen veroorzaakte schade aan roerende of onroerende goederen (Staatsblad, 9 Januari 1946, bl. 179).

Besluitwet van 7 Januari 1946

houdende wijziging van het koninklijk besluit van 30 September 1937, tot oprichting van een Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet (Staatsblad, 19 Januari 1946, blz. 471).

Dit besluit brengt het maximumbedrag der verbintenissen dat het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet mag aangaan van 100 op 300 millioen; het fonds van eerste oprichting door den Staat en de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas ter beschikking van het Instituut gesteld — eertijds ten bedrage van 30 millioen — zal 100 millioen belopen, het aandeel van den Staat vermeerderd van 15 tot 85 millioen.

Besluitwet van 7 Januari 1946

betreffende het liquideeren van de gewestelijke Spaarkassen van Eupen en Malmedy en van de Spaarkas der stad Eupen (Staatsblad, 20 Januari 1946, blz. 501).

Ministerieel besluit van 8 Januari 1946

betreffende saneeringsmaatregelen inzake kapitalisatieverrichtingen, « bouwkapitalisatie » genoemd (Staatsblad, 19 Januari 1946, blz. 477).

Ministerieel besluit van 11 Januari 1946

betreffende den vrijen omloop van de Belgische en buitenlandse effecten (Staatsblad, 17 Januari 1946, blz. 408).

Herzien de ministerieele besluiten van 26 Mei en 27 November 1945 betreffende den vrijen omloop van de ter Beuze verhan-

delde effecten; overwegende dat deze ministerieele besluiten verwijzen naar bepalingen van de besluitwet dd. 6 October 1944 betreffende de Belgische en vreemde effecten die sedert 1 Januari 1946 niet meer van toepassing zijn, en inzonderheid naar de artikelen 14, 3^e lid, 15, 2^e lid, 19, 20, 27 en 31 van bewuste besluitwet;

Overwegende dat er derhalve aanleiding toe bestaat het stelsel van de uitreiking van aangiftebewijzen te veralgemeenen en het complex van de vigerende reglementatie te coördineeren. — Besluit :

Artikel 1. — De artikelen 14 en 15 van de besluitwet dd. 6 October 1944 betreffende de Belgische en vreemde effecten zijn niet van toepassing op de effecten voorzien van een aangiftebewijs van het aan dit besluit toegevoegd model.

Art. 2. — Het aangiftebewijs mag slechts gesteld worden op de formulieren welke de Minister van Financiën ter beschikking stelt van de banken en beurscommissies die aan de Schatkist rekening verschuldigd zijn.

Art. 3. — Het aangiftebewijs wordt opgemaakt door de bank die de aangifte gedaan of in ontvangst genomen heeft ter uitvoering van de besluitwet van 6 October 1944 of bij dewelke de effecten na de aangifte werden overgebracht.

Art. 4. — De aangever mag zijn aangifte echter bij een wisselagent laten overbrengen. In dat geval wordt het aangiftebewijs op verzoek van den wisselagent opgemaakt door den daartoe door de Beurscommissie aangestelden dienst.

Art. 5. — Bij omzetting van Belgische effecten op naam in effecten aan toonder, wordt het aangiftebewijs op aanvraag vanwege het emitteerend organisme opgemaakt door de Beurscommissie te Brussel.

Art. 6. — Met betrekking tot de in het buitenland aangegeven of in België door gerepatrieerden aangegeven Belgische effecten, zijn vorenstaande bepalingen slechts dan van toepassing als er voldaan werd aan het voorgeschrevene in artikel 18 der besluitwet van 6 October 1944 betreffende de Belgische en vreemde effecten. Wat de vreemde effecten betreft, brengen bewuste bepalingen geen afbreuk aan het besluit van den Regent dd. 6 October 1944 betreffende de wisselcontrole.

Art. 7. — Een ambtenaar van het Ministerie van Financiën wordt bij de beurscommissies gedelegeerd ten einde op de toepassing van onderhavig besluit te letten.

Art. 8. — Dit besluit treedt in werking den dag waarop het in het *Staatsblad* is bekendgemaakt.

Besluit van den Regent van 15 Januari 1946

houdende wijziging van artikelen 3 en 6 van het besluit van 28 November 1945 betreffende de uitgifte van een lening groot \$ 45.000.000 in de Vereenigde Staten van Amerika (*Staatsblad*, 18 Januari 1946, blz. 440).

Herzien ons besluit van 28 November 1945 betreffende de uitgifte van een lening groot \$ 45.000.000 in de Vereenigde Staten van Amerika;

Op de voordracht van den Minister van Financiën, — Wij hebben besloten en wij besluiten :

Artikel 1. — De artikelen 3 en 6 van het hooger bedoeld besluit van 28 November 1945 worden als volgt gewijzigd :

« *Art. 3.* — De intresten op die promessen zijn halfjaarlijks betaalbaar op 31 Maart en 30 September van elk jaar.

» De promessen zijn terugbetaalbaar op 31 Maart 1951; de Belgische Staat heeft echter het recht ze op den vervaldag te ruilen voor definitieve obligatiën, volgens de in artikel 6 hieronder bepaalde modaliteiten.

» *Art. 6.* — Bij het vervallen van de tot dekking, van het crediet geëmitteerde promessen worden er, in ruil voor dezelve, definitieve per 31 Maart 1951 gedagteekende obligatiën uitgereikt, waarvan het totaal bedrag in hoofdsom aflosbaar is in 30 halfjaarlijksche en bij benadering gelijke sommen, volgens onderstaande modaliteiten :

» a) de eerste 10-halfjaarsommen, achtereenvolgens vervallend van 30 September 1951 tot 31 Maart 1956, worden vertegenwoordigd door obligatiën renderend 2,5 pCt. 's jaars, met ingang van 31 Maart 1951;

» b) de volgende 10-halfjaarsommen zijn vertegenwoordigd door obligatiën renderend 3 pCt. 's jaars, met ingang van 31 Maart 1951, en halfjaarlijks aflosbaar van 30 September 1956 tot 31 Maart 1961;

» c) de laatste 10-halfjaarsommen zijn vertegenwoordigd door obligatiën renderend 3,5 pCt. 's jaars, met ingang van 31 Maart 1951, en halfjaarlijks aflosbaar van 30 September 1961 tot 31 Maart 1966.

» De interesten van de definitieve obligatiën zijn om de zes maand betaalbaar op 31 Maart en 30 September van ieder jaar, en voor de eerste maal op 30 September 1951. »

Art. 2. — De Minister van Financiën is belast met de uitvoering van onderhavig besluit, hetwel in werking treedt den dag waarop het in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt wordt.

Besluit van 15 Januari 1946 Koloniale Loterij

Bedrag der in 1946 uitgegeven schijven (*Staatsblad*, 20 Januari 1946, blz. 506).

Het bedrag van elke schijf der Koloniale Loterij die zal uitgegeven worden in 1946, is vastgesteld op vijf en twintig millioen frank.

III. — LANDBOUW

Ministerieel besluit van 20 December 1945

houdende benoeming van den voorzitter-afgevaardigde, de leden en den secretaris van den Hoogen Raad tot verbetering van het land- en tuinbouwonderwijs (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 242).

Ministerieel besluit van 27 December 1945

betreffende de mobilisatie van ruwe inlandsche tabak (Staatsblad, 1 Januari 1946, blz. 26).

Besluit van 31 December 1945

houdende afschaffing van de bepalingen betreffende de mobilisatie der peulvruchten van den oogst 1945 (Staatsblad, 4 Januari 1946, blz. 68).

Besluit van 31 December 1945

houdende afschaffing van de bepalingen betreffende de mobilisatie der voedergranen van den oogst 1945 (Staatsblad, 4 Januari 1946, bl. 69). — Erratum (Staatsblad, 18 Januari 1946, blz. 445).

Besluit van 31 December 1945

houdende afschaffing van de bepalingen betreffende de mobilisatie van de tarwe (Staatsblad, 7-8 Januari 1946, blz. 150).

Besluitwet van 7 Januari 1946

houdende wijziging van het koninklijk besluit van 30 September 1937, tot oprichting van een Nationaal Instituut voor Landbouwcrediet (Staatsblad, 19 Januari 1946, blz. 471). (Zie ook rubriek II.)

Besluit van 10 Januari 1946

houdende wijziging van dat van 26 November 1945 betreffende de verplichte vleeschlevering (Staatsblad, 20 Januari 1946, blz. 507).

Besluit van 15 Januari 1946

houdende betrekking van den doorlopenden inventaris van den paardenstapel (Staatsblad, 25 Januari 1946, blz. 619).

Besluit van 16 Januari 1946

waarbij het besluit van 26 November 1945 betreffende de levering van de zuivelproducten gewijzigd wordt (Staatsblad, 24 Januari 1946, blz. 587).

IV. — NIJVERHEID

Ministerieel besluit van 19 October 1945

waarbij het opmaken van een driemaandelijksche statistiek van de bedrijvigheid in de keramische nijverheid wordt voorgeschreven (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 242).

Besluit van den Regent van 28 December 1945

betreffende drinkwater (Staatsblad, 21-22 Januari 1946, blz. 517).

Ministerieel besluit van 22 Januari 1946

waarbij sommige bepalingen betreffende de nijverheidsmolens afgeschaft worden (Staatsblad, 30 Januari 1946, blz. 797).

Ministerieel besluit van 29 Januari 1946

houdende intrekking van zekere beschikking van de reglementeering ingesteld door het ministerieel besluit van 3 October 1945, houdende reglementeering van den aankoop, den verkoop, de levering en het verbruik van hout, voor wat betreft het hout, voortkomend uit Belgisch Congo en de geperste

platen voortkomende van hout of van plantaardige stoffen van denzelfden oorsprong (Staatsblad, 31 Januari 1946, blz. 308).

Besluitwet van 14 April 1945

betreffende het toekennen van leeningen tegen lage rente aan de mijnwerkers, met het oog op den aankoop of het bouwen van een woning of woonvertrekken. — Erratum (Staatsblad, 17 Januari 1946, blz. 402).

Besluitwet van 29 November 1945

houdende toekenning van premieën aan de arbeiders die zich laten aanwerven voor ondergrondschen mijnarbeid (Staatsblad, 2-3 Januari 1946, blz. 34).

Gelet op de wet van 7 September 1939, gewijzigd en aangevuld bij deze van 14 December 1944, waarbij aan den Koning buitengewone machten werden toegekend;

Herzien de besluitwet van 14 April 1945, houdende toekenning van premieën aan de arbeiders die zich laten aanwerven voor ondergrondschen mijnarbeid;

Overwegende dat het dringend noorzakelijk is het voordeel van de dienstnemingspremieën niet te breiden tot alle arbeiders die voor de ondergrondsche mijnwerken worden aangeworven;

Op de voordracht van den Eerste-Minister, Minister van het Steenkoolwezen, en van den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, en op het advies van de in Raad vergaderde Ministers, — Wij hebben besloten en wij besluiten :

Artikel 1. — Artikel 1 van de vorenvermelde besluitwet van 14 April 1945 is ingetrokken en door de volgende bepaling vervangen :

« Met ingang van 1 Februari 1945 zal het Voorloopig Steunfonds voor onvrijwillige werklozen aan de Belgische en gewoonlijk in België verblijvende vreemde arbeiders die voor ondergrondschen arbeid in de koloniën worden angeworven en die vroeger nooit dergelijke werken hebben uitgevoerd, een premie van twee duizend frank toekennen, betaalbaar :

» a) duizend frank bij de aanwerving, op beding dat zij bij het gewestelijk bureau van het Voorloopig Steunfonds voor werklozen de verbintenis ondertekenen gedurende zes maanden aan het werk te blijven. Een gedeelte van bewuste premie mag in natura betaald worden volgens door den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg vastgestelde modaliteiten;

» b) duizend frank na zes maanden regelmatig werk, op beding dat zij opnieuw vóór bedoeld bureau dezelfde verbintenis aangaan. »

Art. 2. — De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van deze besluitwet, die op den dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* in werking treedt.

VI. — BINNENLANDSCHE HANDEL

Besluit van 19 November 1945

betreffende den handel en den verkoop van sulfamiden. — Erratum (Staatsblad, 19 Januari 1946, blz. 475).

Ministerieel besluit van 27 December 1945

tot wijziging en aanvulling van het besluit van 15 Juni 1945; houdende reglementeering van de brandstoffenverdeeling (Staatsblad, 31 Januari 1946, blz. 802).

Besluit van 5 Januari 1946

houdende regeling van de verdeeling van schoenwaren en van leder voor verzoling (Staatsblad, 14-15 Januari 1946, blz. 343).

Ministerieel besluit van 24 Januari 1946

houdende vaststelling der rantsoenen huisbrandstoffen voor de maand Februari 1946 (Staatsblad, 26 Januari 1946, blz. 679).

Ministerieel besluit van 29 Januari 1946

houdende intrekking van zekere beschikkingen van de reglementeering ingesteld door het ministerieel besluit van 3 October 1945, houdende reglementeering van den aankoop, den verkoop, de levering en het verbruik van hout, voor wat betreft het hout, voortkomend uit Belgisch Congo en de geperste platen voortkomend van hout of van plantaardige stoffen van denzelfden oorsprong (Staatsblad, 31 Januari 1946, blz. 807).

VII — BUITENLANDSCHE HANDEL

Besluit van 9 Januari 1946

Gezondheidspolitie der huisdieren. — Invoer der eenhoevigen (Staatsblad, 19 Januari 1946, blz. 473).

Ministerieel besluit van 10 Januari 1946

houdende wijziging van dat van 28 October 1938, betreffende den uitvoer van witloof met een andere bestemming dan het Groothertogdom Luxemburg (Staatsblad, 14-15 Januari 1946, blz. 350).

VIII. — VERKEERSWEZEN

Besluit van 22 December 1945

tot vaststelling van de tarieven der rechten te heffen aan de verplichtend met stoom- of motorvaartuigen bediende openbare veren op de Schelde, de Durme,

de Neder-Dijle en de Neder-Zenne, onder het beheer van den Staat (Staatsblad, 9 Januari 1946, blz. 183).

Besluit van 3 Januari 1946

Buurtspoorwegen. — Prijzen te heffen voor het vervoer van goederen (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 256).

Besluit van 11 Januari 1946

Bijzonder reglement voor het kanaal van Charleroi naar Brussel en vertakkingen. — Wijziging der artikels 3, 4, 5 en 14 (Staatsblad, 26 Januari 1946, blz. 676).

Internationaal tarief

voor het vervoer van reizigers en bagage tusschen Nederland en België, eenerzijds, Zwitserland, anderzijds (Staatsblad, 26 Januari 1946, blz. 681).

IX. — PRIJZEN EN LOONEN

Besluit van 21 December 1945

houdende vaststelling der winstmarges der groot- en kleinhandelaars in schoeisel (gerantsoeneerde artikels) evenals het verplichtend merken van ieder schoeisel door den schoenfabrikant (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 244).

Ministerieel besluit van 22 December 1945

houdende regeling der prijzen van inlandsche ruwe tabakken van den oogst 1945 (Staatsblad, 1 Januari 1946, blz. 27).

Besluit van 22 December 1945

wijzigende het besluit dd. 13 December 1944 houdende regeling van de prijzen van zekere eetwaren aan den verbruiker verkocht in hun oorspronkelijke verpakking (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 245).

Besluit van 26 December 1945

houdende regeling van de prijzen van de in dozen ingemaakte boonen (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 245).

Ministerieel besluit van 26 December 1945

houdende vaststelling der maximumprijzen van het loondorschen (Staatsblad, 12 Januari 1946, blz. 278).

Besluit van 3 Januari 1946

Buurtspoorwegen. — Prijzen te heffen voor het vervoer van goederen (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 256). (Zie ook rubriek VIII.)

Besluitwet van 7 Januari 1946

houdende toekenning van een wachtvergoeding aan het door de Schatkist bezoldigde personeel (Staatsblad, 9 Januari 1946, blz. 177).

Besluit van 9 Januari 1946

houdende wijziging van het besluit van 27 Juli 1945 en vaststelling van den prijs van ammonium sulfaat (Staatsblad, 24 Januari 1946, blz. 588).

Besluit van 9 Januari 1946

houdende wijziging van dit van 28 April 1945, en vaststelling van den prijs van natriumnitraat en van calciammon (Staatsblad, 24 Januari 1946, blz. 589).

Besluit van den Regent van 11 Januari 1946

houdende wijziging van het koninklijk besluit van 28 Januari 1935 betreffende het bezoldigingsrégime van het Staatspersoneel (Staatsblad, 25 Januari 1946, blz. 610).

Besluit van 17 Januari 1946

houdende vaststelling der maximumprijzen van bovenkleeding voor heeren en dames (Staatsblad, 21-22 Januari 1946, blz. 518).

Besluit van 17 Januari 1946

houdende vaststelling van de maximumverkooprijzen aan verbruiker der textielproducten van de nieuwe fabricatie (Staatsblad, 21-22 Januari 1946, blz. 521).

Ministerieel besluit van 18 Januari 1946

houdende wijziging van het ministerieel besluit dd. 10 September 1945, houdende vaststelling van de prijzen van inlandsch zaaigraan (Staatsblad, 24 Januari 1946, blz. 590).

Ministerieel besluit van 21 Januari 1946

betreffende de publiciteit en het aanplakken der prijzen van textielproducten en -artikelen (Staatsblad, 24 Januari 1946, blz. 590).

Ministerieel besluit van 22 Januari 1946

houdende regeling van de maximumprijzen van moutkiemen en van mout voortkomende van brouwergerst (Staatsblad, 26 Januari 1946, blz. 679).

X. — RANTSOENEERING EN RAVITAILLEERING

Besluit van 20 December 1945

houdende distributieregeling van de afgewerkte tabaksproducten. — Errata (Staatsblad, 5 Januari 1946, blz. 91).

Besluit van 21 December 1945

houdende wijziging van deze van 16 October 1944 en 14 Mei 1945, betreffende het verleen van bijrantsoenen aan de in gasthuizen, klinieken, praeventoria en sanatoria verpleegde of zich ten huize verzorgende zieken (Staatsblad, 2-3 Januari 1946, blz. 45).

Besluit van 29 December 1945

houdende wijziging van het besluit van 5 Juni 1945 betreffende het verleen van vetstoffen en vleesch aan zekere categorieën producenten (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 249).

Ministerieel besluit van 1 Januari 1946

betreffende de rantsoeneering van zeep (Staatsblad, 14-15 Januari 1946, blz. 346).

Besluit van 5 Januari 1946

houdende regeling van de verdeling van schoenwaren en van leder voor verzoling (Staatsblad, 14-15 Januari 1946, blz. 343). (Zie ook rubriek VI.)

Ministerieel besluit van 6 Januari 1946

betreffende de voeding der zieken (Staatsblad, 18 Januari 1946, blz. 440).

Ministerieel besluit van 8 Januari 1946

betreffende de machtigingen tot bevoorrading (Staatsblad, 16 Januari 1946, blz. 392).

Besluit van 8 Januari 1946

betreffende de fabricage van brood, van het soort « integraal » (natuurbrood) (Staatsblad, 24 Januari 1946, blz. 891).

Ministerieel besluit van 24 Januari 1946

houdende vaststelling der rantsoenen huisbrandstoffen voor de maand Februari 1946 (Staatsblad, 26 Januari 1946, blz. 679). (Zie ook rubriek VI.)

Besluit van 24 Januari 1946

houdende wijziging van de besluitwet van 6 November en 15 December 1945 betreffende het tarwen roggemeel (Staatsblad, 28-29 Januari 1946, blz. 740).

XI. — WEDEROPBOUW EN OORLOGSSCHADE

Besluitwet van 21 December 1945

betreffende de voorschotten op oorlogsschadevergoedingen (Staatsblad, 9 Januari 1946, blz. 180). (Zie ook rubriek II.)

Ministerieel besluit van 26 December 1946

betreffende de wijze van vaststelling en van raming der oorlogsschade aan private goederen (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 250).

Besluitwet van 4 Januari 1946

houdende wijziging van de besluitwet van 30 November 1944 en van die van 12 Juni 1945, betreffende het régime van de bijzondere kredieten bestemd tot het vergemakkelijken van het herstel van door oorlogshandelingen veroorzaakte schade aan roerende of onroerende goederen (Staatsblad, 9 Januari 1946, blz. 179). (Zie ook rubriek II.)

Besluit van 5 Januari 1946

Oorlogsschade aan private goederen. — Aangifte. — Datum van invoegetreiding van de besluitwet van 19 September 1945 (Staatsblad, 11 Januari 1946, blz. 249).

VALUTAMARKT EN MARKT DER EDELE METALEN

I. — NOTEERING DER EDELE METALEN

9

TIJDVAK	GOUD				ZILVER			
	LONDEN sh. en d. per oz. fijn	NEW-YORK dollars per oz. fijn	BOMBAY		LONDEN d. per stand. oz.	NEW-YORK cents per oz. fijn	BOMBAY	
			roupies en annas per Fine Tola	Omrekening in sh. en d. per oz. fijn			roupies en annas per 100 Fine Tola	Omrekening in pence per oz. fijn
1938 31 December	149/7 1/2	35			20,0625	42 3/4		
1944 31 December	168/0	35	74.2	296/6	23,50	44 3/4	132.4	63
1945 31 December	172/3	35	81.8	326/0	44,—	70 5/8	134.4	64
Maandgemiddelden :								
1944 December	168/0	35	68.5	273/3	23,50	44 3/4	126.7	61
1945 Januari	168/0	35	72.12	291/0	(1) 25,50	44 3/4	128 13	62
Februari	168/0	35	71.14	287/6	25,50	44 3/4	124 13	60
Maart	168/0	35	73.5	293/3	25,50	44 3/4	128.6	62
April	168/0	35	74.9	298/3	25,50	44 3/4	131 15	63
Mei	168/0	35	74.6	297/6	25,50	44 3/4	129.6	62
Juni	172/3	35	77.4	309/0	25,50	44 3/4	133.14	64
Juli	172/3	35	78.10	314/5	25,50	44 3/4	136.12	66
Augustus	172/3	35	72.6	289/6	25,50	44 3/4	128.5	62
September	172/3	35	74.1	298/6	30,125	52	126.3	62
October	172/3	35	76.7	305/9	44,—	70 5/8	132.2	63
November	172/3	35	81.5	325/3	44,—	70 5/8	132.14	64
December	172/3	35	82.2	328/6	44,—	70 5/8	133.14	64
1946 Januari	172/3	35	86.9	346/3	44,—	70 5/8	136.1	66
Februari	172/3	35	90.0	362/6	44,—	70 5/8	145.0	70

(1) Met ingang van 3 Januari 1945, noteering per oz. fijn.

II — OFFICIEELE WISSELKOERSEN PER 28 FEBRUARI 1946

vastgesteld door de Nationale Bank van België

krachtens besluit n° 6 genomen door den Ministerraad te Londen op 1 Mei 1944

(« Belgisch Staatsblad » van 5 September 1944, n° 22)

10

VALUTA	Officieele middenkoers (1)	Transfers		Biljetten (2)	
		Aankoopkoers	Verkoopkoers	Aankoopkoers	Verkoopkoers
1 pond sterling	Bfr. 176,625	Bfr. 176,50	Bfr. 176,75	Bfr. 175,85	Bfr. 176,80
1 U. S. A. dollar	—	Bfr. 43,70	Bfr. 43,96	Bfr. 43,50	Bfr. 44,—
1 Canadeesche dollar	—	Bfr. 39,80	Bfr. 39,86	Bfr. 39,60	Bfr. 40,—
100 Fransche franc	Bfr. (3) 36,7969	Bfr. 36,75	Bfr. 36,84	Bfr. 36,40	Bfr. 36,95
100 Nederlandsche gulden	Bfr. 1.652,—	Bfr. 1.648,—	Bfr. 1.656,—	Bfr. 1.635,—	Bfr. 1.602,—
100 Congoleesche frank	Bfr. —	Bfr. 100,—	Bfr. 100,—	—	—
100 Luxemburgsche frank	Bfr. —	Bfr. 100,—	Bfr. 100,—	—	—
1 Zweedsche kroon	Bfr. 10,4512	Bfr. 10,42	Bfr. 10,48	Bfr. 10,35	Bfr. 10,50
1 Zwitsersche frank	Bfr. 10,1275	Bfr. 10,10	Bfr. 10,15	Bfr. 10,05	Bfr. 10,20
1 Densche kroon	Bfr. 9,1326	Bfr. 9,10	Bfr. 9,16	Bfr. 9,05	Bfr. 9,25
1 Noorweegsche kroon	Bfr. 8,83125	Bfr. 8,80	Bfr. 8,85	Bfr. 8,75	Bfr. 8,90

(1) Contractueele koers.

(2) De Fransche en Nederlandsche biljetten die door de aangenomen banken worden aangekocht volgens de regelen vastgesteld door het Belgisch-Luxemburgsch Instituut voor den Wissel, worden overgenomen door de Nationale Bank van België.

(3) Van 26 December 1945 af. Vorige koers : 88,3175 Bfr.

III — OMZETTEN TER BEURZE VAN BRUSSEL EN ANTWERPEN

TIJDVAR	BRUSSEL (*)			ANTWERPEN			BRUSSEL en ANTWERPEN	
	Aantal beursdagen	Aantal verhand. fonds. (duizenden stukken)	Verhandelde bedragen (miljoenen franken)	Aantal beursdagen	Aantal verhand. fonds. (duizenden stukken)	Verhandelde bedragen (miljoenen franken)	Aantal verh. fonds. (duizenden stukken)	Verhandelde bedragen (miljoenen franken)
1944 (1)	167	4 666	7 231	166	192	2 252	4 858	9 483
1945 (1)	134	3 908	6 810	137	123	1 629	4 031	8 439
1944 Maart	23	582	877	23	23	324	605	1 201
April	18	561	867	18	19	221	580	1 088
Mei	21	547	855	21	25	261	572	1 116
Juni	22	652	1 052	21	27	278	679	1 330
Juli	21	759	1 059	21	30	305	789	1 364
Augustus (1)	21	727	1 048	21	27	375	754	1 423
1945 Juni	15	398	688	18	12	242	410	830
Juli	20	877	1 533	21	24	289	901	1 822
Augustus	21	996	1 741	19	24	253	1 020	1 984
September	19	481	827	19	19	197	500	1 024
October	22	462	814	23	18	224	480	1 038
November	18	419	723	19	14	260	433	983
December	19	275	484	18	12	164	287	648
1946 Januari	21	552	1 053	21	22	366	574	1 419
Februari	20	569	1 036	20	21	313	590	1 626

(*) In 1944 omvat deze statistiek de transacties in vast- en niet vastrendeende waarden met uitzondering van: a) de rechtstreeksche Staatsleeningen; b) de Oorlogsschadeleening 1922; c) al de leeningen der Kolonie van 1887 tot 1937. Daarna houdt ze alleen rekening met de aandelen en de obligaties.

(1) De beurzen bleven gesloten van 1 September 1944 tot en met 3 Juni 1945.

IV — NOTEERING EN RENDEMENT VAN DE VOORNAAMSTE OBLIGATIETYPEN

DATUM	TOONAANGEVENDE TYPEN								OBLIGATIES VAN MAATSCHAPPIJEN Allerlei typen		
	Koers				Rendement (t. o. v. den koers alleen)				Gemiddelde bours-waarde	Gemiddeld netto-rendement	
	I	II	III	IV	I	II	III	IV			
	Getuific. Schuld 4 pCt.	Koloniale Schuld 1936 4 pCt.	Provinc., steden en gemeenten 4 pCt.	Nijverheids- en handels- ondernemingen 4 pCt. 4 ½ pCt.	Getuific. Schuld 4 pCt.	Koloniale Schuld 1936 4 pCt.	Provinc., steden en gemeenten 4 pCt.	Nijverheids- en handels- onderneming. 4 pCt. 4 ½ pCt.			
1944 1 Maart	105,20	102,90	101,47	101,08 106,96	3,80	3,89	3,94	3,96	4,21	105,41	4,19
3 April	103,45	103,75	100,51	100,79 106,16	3,87	3,86	3,98	3,97	4,25	104,98	4,22
1 Mei	104,15	103,75	100,41	99,64 105,67	3,84	3,86	3,99	4,01	4,27	104,20	4,24
1 Juni	104,60	104,—	99,30	99,67 105,09	3,82	3,85	4,03	4,01	4,29	103,98	4,25
3 Juli	104,75	103,—	101,63	102,03 106,38	3,82	3,88	3,94	3,92	4,24	105,49	4,19
1 Augustus	106,15	103,15	102,75	101,44 108,32	3,77	3,88	3,90	3,94	4,16	106,82	4,14
31 Augustus	109,60	106,35	102,93	103,54 112,—	3,65	3,76	3,89	3,86	4,02	109,58	4,03
1945 1 Augustus	99,70	99,85	101,03	100,16 102,90	4,01	4,01	3,96	3,99	4,37	102,96	4,27
4 September	99,90	99,90	100,68	99,55 102,85	4,00	4,00	3,98	4,01	4,38	102,73	4,28
1 October	100,—	100,—	100,78	98,79 102,86	4,00	4,00	3,97	4,04	4,38	102,37	4,29
5 November	100,—	100,—	100,06	96,76 100,77	4,00	4,00	4,00	4,13	4,47	100,21	4,39
3 December	100,—	100,—	99,50	97,40 100,38	4,00	4,00	4,02	4,10	4,48	99,91	4,40
1946 3 Januari	100,—	100,—	98,54	96,77 99,92	4,00	4,00	4,06	4,13	4,50	99,08	4,43
1 Februari	100,—	100,—	v 97,31	v 96,71 v 100,05	4,00	4,00	v 4,11	v 4,14	v 4,50	v 99,36	v 4,47
1 Maart	100,—	99,80	v 96,92	v 96,37 v 100,31	4,00	4,01	v 4,13	v 4,15	v 4,49	v 99,55	v 4,46

N. B. — Voor de samenstelling: zie Maartnummer 1939, op blz 193

V — EMISSIES VAN DE BELGISCHE EN CONGOLEESCHE NIJVERHEIDS-
EN HANDELSVENNOOTSCHAPPEN

Retrospectief overzicht

(duizenden franken)

TIJDVAK	OPRICHTINGEN VAN VENNOOTSCHAPPEN						KAPITAALSVERHOOGINGEN (Naamloze vennootschappen) (Commandit. vennootschappen op aandelen) (Personenvennootsch. met beperkte aansprak.)			
	naamloze en commanditaire op aandelen			personenvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid			Aantal	Oud kapitaal	Nominale verhoging	Gestort bedrag op nomin. waarde
	Aantal	Nominaal bedrag	Gestort bedrag op nomin. waarde	Aantal	Nominaal bedrag	Gestort bedrag op nomin. waarde				
1944.....	130	207.615	172.318	733	300.330	284.402	195	472.412	456.156	410.798
1945.....	870	749.335	512.803	1.542	423.196	382.670	279	1.307.965	602.926	482.024
1944 November.....	16	11.950	7.362	45	11.891	9.144	10	14.330	25.300	23.946
December.....	34	20.080	12.667	82	16.693	13.633	34	51.145	130.246	97.510
1945 Januari.....	32	12.300	8.412	30	26.179	24.579	3	1.705	3.515	3.263
Februari.....	36	31.959	22.515	96	22.385	20.521	6	3.560	14.665	4.013
Maart.....	61	28.494	22.614	130	34.351	30.302	19	186.030	97.460	91.276
April.....	58	24.080	16.356	90	19.836	17.756	19	37.901	29.222	20.276
Mei.....	63	40.106	27.766	108	29.571	26.101	14	7.575	14.090	9.290
Juni.....	62	57.501	43.417	129	28.168	26.536	18	42.532	36.158	27.201
Juli.....	74	60.411	45.812	130	37.640	34.380	23	10.338	53.231	46.933
Augustus.....	83	76.736	48.034	132	34.073	30.344	15	9.775	22.110	18.230
September.....	95	116.134	63.275	129	34.128	30.796	25	25.025	23.555	16.245
October.....	92	86.305	65.975	160	48.355	40.990	42	32.440	49.410	43.205
November.....	86	60.055	41.077	161	44.108	40.660	39	101.000	52.279	31.257
December.....	128	155.254	107.550	197	64.402	59.705	56	850.084	207.231	170.835
1946 Januari.....	124	163.542	145.088	164	53.220	44.963	21	302.565	96.350	95.364

TIJDVAK	OBLIGATIEUITGIFFTEN		Gesamen- lijke uitgiften	UITGIFTE- PREMIËN (1)	STORTINGEN ANDERE DAN IN GELD		UITGIFFTEN bestemd voor aflossing van oude leeningen (4)	Netto- uitgiften (5)
	Aantal	Nominaal bedrag			Nominaal bedrag	Inbreng in natura (2)		
1944.....	27	636.600	1.600.701	2.832	471.804	31.793	43.567	959.991
1945.....	30	1.093.840	2.869.297	140.699	647.526	17.065	11.989	1.935.456
1944 November.....	—	—	49.141	125	25.485	—	—	15.092
December.....	—	—	166.919	450	51.771	4.875	—	67.614
1945 Januari.....	2	80.000	121.994	—	26.000	—	—	90.254
Februari.....	1	30.000	99.009	—	21.786	—	—	55.263
Maart.....	2	45.000	205.305	—	114.864	2.170	11.989	60.169
April.....	4	115.000	188.138	—	34.277	180	—	134.931
Mei.....	3	17.000	100.767	—	36.128	190	—	43.839
Juni.....	1	4.000	125.827	6	38.236	—	—	62.924
Juli.....	—	—	151.282	—	39.953	180	—	66.992
Augustus.....	2	17.000	149.919	330	47.818	—	—	66.120
September.....	6	451.840	625.657	—	44.160	699	—	517.297
October.....	3	61.000	245.070	750	72.696	2.288	—	196.936
November.....	2	200.000	356.442	313	36.662	3.512	—	273.133
December.....	4	73.000	499.887	139.300	134.946	7.846	—	407.598
1946 Januari.....	3	151.000	464.112	900	122.104	—	—	315.211

(1) In de gestorte bedragen niet begrepen.

(2) In de oprichtingen en kapitaalsverhogingen begrepen.

(3) In de kapitaalsverhogingen begrepen.

(4) In de kapitaalsverhogingen en de obligatieuitgiften begrepen.

(5) Omvatten de volgestorte bedragen op aandelen, de obligatieuitgiften, de uitgiftepremiën, verminderd met de stortingen andere dan in geld en de emissies tot terugbetaling van vroegere leeningen.

LOOP DER ZAKEN

I — BEDRIJVIGHEID DER VERREKENKAMERS

35

TIJDVAK	VERREKENKAMERS					Omloopsnelheid van het geld in de banken (1)	LIQUIDATIEKAS VAN DE BEURS VAN BRUSSEL		
	HOOFDBANK, RIJBANK EN AGENTSCHAP.			HOOFDBANK			CONTANT		
	Aantal kamers einde tijdvak	Aantal verrekenende stukken (duizenden)	Verrekenende kapitalen (millioenen franken)	Aantal verrekenende stukken (duizenden)	Verrekenende kapitalen (millioenen franken)		Aantal zittingen	Aantal deelnemers einde tijdvak	Geliquid. bedrag (millioenen franken) (2)
1944 Maandgemiddelde	38 (3)	86	48.020	42	39.684	6,57	21 (4)	709 (5)	2.152 (4)
1945 Maandgemiddelde	33 (3)	99	72.804	43	61.772	10,14	20 (6)	1.007 (3)	2.269 (6)
1944 December	38	66	31.299	29	23.410	6,57			
1945 Januari	38	71	31.224	30	25.132	—			
Februari	38	72	34.911	29	28.978	—			
Maart	38	57	47.031	35	39.307	6,23			
April	38	84	45.844	34	38.341	—			
Mei	38	80	46.545	33	38.965	—			
Juni	38	98	64.334	42	53.443	6,49	19	830	1.850
Juli	38	99	81.087	44	69.409	—	20	852	2.802
Augustus	38	102	80.039	45	74.757	—	21	985	2.820
September	38	106	84.415	47	72.061	8,63	19	991	2.100
October	38	133	106.486	59	92.260	—	22	996	2.252
November	38	123	100.467	56	86.192	—	19	1.003	2.829
December	38	138	145.251	61	122.361	10,14	18	1.007	1.231
1946 Januari	38	137	107.592	61	92.999	—	21	1.014	2.223
Februari	38	129	99.353	57	85.970	—	20	1.017	2.459

- (1) Verhouding van het totaal bedrag der in den loop van het aangeduide kwartaal verrekenende bedragen tot het saldo, per einde trimester, der depositeorekeningen op zicht en op minder dan 30 dagen.
- (2) De aankopen of de verkoopen zijn maar éénmaal geteld.
- (3) Op 31 December.
- (4) Gemiddelde der eerste acht maanden.
- (5) Op 31 Augustus.
- (6) Gemiddelde der laatste zeven maanden.

II — POSTCHEQUE- EN GIROVERKEER

(millioenen franken)

36

TIJDVAK	Aantal rekeningen einde tijdvak	Totaal tegoed (Daggemiddelde)	Tegoed van particulieren	CREDIT		DEBIT		Algemeene beweging	Verrichtingen zonder gebruik van specie pCt.	Omloopsnelheid (2)
				Stortingen	Giro's	Chèques en diversen	Giro's			
1944 Maandgemiddelde	(1) 533.868	10.836	8.334	5.421	16.723	5.069	16.723	43.934	83	2,24
1945 Maandgemiddelde	(1) 554.315	17.460	13.847	7.977	27.488	7.212	27.488	70.165	90	2,61
1944 December	503.868	12.849	10.613	4.401	15.238	4.943	15.233	33.820	89	2,58
1945 Januari	514.282	13.486	10.842	5.340	16.456	4.449	16.456	42.752	89	2,25
Februari	517.807	14.031	11.394	4.677	15.237	4.137	15.237	39.288	88	2,22
Maart	521.288	15.323	12.303	7.288	25.563	6.131	25.563	64.546	91	2,73
April	524.536	16.119	13.185	7.745	23.637	6.557	23.637	61.575	91	2,76
Mei	527.611	16.797	13.280	6.188	24.096	6.322	24.096	60.701	90	2,62
Juni	531.253	17.474	14.446	9.141	30.095	7.406	30.095	76.737	91	2,79
Juli	534.598	18.290	15.042	9.148	27.932	8.236	27.932	73.245	90	2,60
Augustus	538.142	18.379	14.983	7.670	30.551	8.443	30.551	77.219	90	2,75
September	541.682	18.541	14.571	8.844	28.232	7.742	28.232	73.051	89	2,50
October	548.651	19.530	14.965	10.456	38.960	9.830	36.960	94.206	90	2,80
November	550.548	20.430	14.928	8.089	33.605	7.940	33.605	83.240	90	2,54
December	554.315	21.116	16.220	11.088	37.496	9.345	37.496	95.425	91	2,72
1946 Januari	559.184	22.113	15.718	13.347	43.824	10.397	43.824	111.390	90	2,83
Februari	563.755	24.943	15.784	9.241	43.032	9.134	43.032	104.478	90	2,56

- (1) Op 31 December.
- (2) Verhouding per type-maand van 25 dagen, van den debet-omzet tot het gemiddeld dagelijksch tegoed.

II — TABAKVERBRUIK
(Productie en invoer.)

66

TIJDVAK	Sigaren	Sigarillos	Sigaretten	Rook-, snuif- en pruimtabak (tonnen)
	(miljoenen stuks)			
1944	74	181	2.070	3.944
1945	108	249	2.562	6.065
1942 4 ^o trimester	28	57	654	1.764
1943 1 ^o id.	28	54	480	1.264
2 ^o id.	22	48	378	983
3 ^o id.	25	40	484	952
4 ^o id.	26	57	547	1.209
1944 1 ^o id.	22	58	687	1.068
2 ^o id.	23	46	521	947
3 ^o id.	16	39	487	954
4 ^o id.	13	38	375	977
1945 1 ^o id.	19	42	437	1.004
2 ^o id.	23	61	677	1.547
3 ^o id.	32	71	658	1.607
4 ^o id.	34	72	790	1.907

III — SLACHTINGEN IN DE 13 VOORNAAMSTE SLACHTHUIZEN VAN HET LAND (*)

67

TIJDVAK	Grootvee (Ossen, stieren, koeien, vaarzen)	Paarden	Kalveren	Varkens, biggen	Schape, lammeren, geiten
1944 Maandgemiddelde	10.874	309	12.566	1.279	802
1945 Maandgemiddelde	9.605	238	11.505	2.810	1.068
1944 December	14.510	616	7.111	2.482	830
1945 Januari	7.876	372	5.669	2.754	208
Februari	8.420	188	8.069	2.247	206
Maart	8.902	169	13.347	2.534	115
April	8.400	149	14.675	3.043	452
Mai	6.427	185	17.351	3.286	1.110
Juni	5.905	122	16.692	2.649	378
Juli	11.204	143	17.329	3.307	647
Augustus	18.628	132	19.353	2.679	1.501
September	12.374	196	10.762	2.190	2.248
October	11.562	349	8.515	3.130	2.295
November	8.029	421	3.627	2.526	2.164
December	7.531	436	2.766	3.379	1.485
1946 Januari	9.182	325	5.868	7.287	1.983
Februari	9.216	209	6.449	7.949	880

(*) Sedert Maart 1943, 12 slachthuizen — dit van Brussel wordt op dezen datum geschorst.

VERVOER

BEDRIJVIGHEID VAN DE NATIONALE MAATSCHAPPIJ VAN BELGISCHE SPOORWEGEN

a) Bedrijfsontvangsten en -uitgaven
(miljoenen franken).

70

TIJDVAK	ONTVANGSTEN				UITGAVEN	SALDO	UITBATINGSCOEFFICIENT
	Reizigers en bagage	Goederen	Diversen	Totaal			
1943 Maandgemiddelde	122,9	117,9	12,9	253,7	353,0	— 99,3	139,17
1944 Maandgemiddelde	58,5	47,7	12,0	118,2	(1) 325,9	— 207,7	275,76
1944 September	28,0	9,1	8,9	46,0	342,2	— 296,2	744,14
October	40,2	26,9	6,5	73,6	363,4	— 289,8	493,97
November	36,1	40,7	6,5	83,3	440,7	— 357,4	528,86
December	45,2	40,3	34,7	120,3	291,2	— 170,9	242,05
1945 Januari	50,7	31,8	11,4	93,9	244,9	— 151,0	260,73
Februari	58,5	61,8	7,2	125,5	256,2	— 130,7	204,13
Maart	77,2	77,3	17,9	172,4	258,9	— 86,5	150,17
April	95,1	67,6	8,8	171,5	243,0	— 71,5	141,69
Mai	108,4	74,7	6,0	189,1	212,4	— 23,3	112,34
Juni	118,4	105,5	7,6	231,6	215,9	+ 15,7	93,23
Juli	151,4	121,4	9,5	282,2	264,4	+ 17,8	93,68
Augustus	181,7	145,0	11,6	338,3	350,6	— 12,3	103,66
September	181,3	156,2	11,2	348,7	410,9	— 62,2	117,83
October	160,3	202,1	12,0	374,3	464,5	— 90,2	124,09
November	150,5	213,3	13,2	377,0	465,1	— 88,1	123,34

(1) Het maandgemiddelde der uitgaven 1944 is niet het gemiddelde der 12 maandelijkse posten, want van September tot November dient een bedrag afgetrokken van fr 425.800.000 uitgaven, die door den Staat werden gedekt als kosten voor het Geallieerd vervoer. Daarenboven werden van het bedrag der uitgaven voor December reeds fr 224.200.000 uitgaven, die door den Staat om dezelfde reden werd gedekt, afgetrokken.

De gezamenlijke tusschenkomst van den Staat bedraagt dus fr 425.800.000 + fr 224.200.000 = fr 650.000.000.

I — **BEDRIJVIGHEID VAN DE NATIONALE MAATSCHAPPIJ VAN BELGISCHE SPOORWEGEN (vervolg)**

TIJDVAK	b) Aantal wagens aan de nijverheid geleverd (1)				c) Transportstatistiek (2) 1° Algemeen spoorverkeer							
	A	B	C	A + C	REIZIGERS		ZWARE GOEDEREN					
					Aantal (duizenden)	Reizigers-km. (miljoen.)	Vervoerde tonnen (duizenden)	Ton-km. (miljoenen)				
								Belgisch binnenl. vervoer	Internat. vervoer	Doorvoer	Totaal	
1943 Maandgemidd.	194.111	75.176	49.559	243.670	16.457	531	3.260	139	101	15	255	
1945 Maandgemidd.	124.982	46.401	52.286	177.268			2.141				171	
1944 December ...	—	—	—	—	7.023	196	1.113	62	2	1	65	
1945 Januari	52.312	29.699	39.693	92.005	8.402	238	882	47	5	1	53	
Februari	64.892	32.250	44.445	109.337	7.978	222	1.176	60	14	11	85	
Maart	84.753	37.974	47.674	132.427	10.819	301	1.497	75	5	19	99	
April	67.189	24.114	49.213	116.402	12.616	360	1.183	55	5	14	74	
Mei	73.280	28.344	54.330	127.610	13.445	378	1.312	66	10	10	86	
Juni	106.665	43.390	67.953	174.608	13.277	389	1.772	100	15	5	120	
Juli	121.260	42.607	61.250	182.510	15.417	472	2.129	110	39	16	165	
Augustus	150.143	48.780	61.999	212.142	15.875	511	2.355	130	41	17	188	
September	157.952	54.697	53.295	211.247	17.195	524	2.592	143	70	12	225	
October	205.189	68.643	50.133	255.322	19.023	550	3.347	186	66	29	281	
November	217.012	71.912	55.515	272.527			3.520				294	
December	199.151	74.403	41.929	241.080			3.925				378	
1946 Januari	217.303	85.865	34.661	251.964			3.530				326	
Februari	217.941	80.944	39.781	257.722			3.817				378	

A. — Aantal wagens aan de nijverheid afgeleverd en belast bij het vertrek aan de Belgische stations (incl. deze voor het vervoer van kolen, cokes en briketten).

B. — Aantal wagens meer speciaal voor het vervoer van kolen, cokes en briketten afgeleverd.

C. — Aantal geladen wagens komend van vreemde netten en bestemd, hetzij voor stations van het net van de Maatschappij, hetzij voor stations van andere netten.

(1) Spoorwagens van de Nationale Maatschappij en van particulieren.

(2) Militair vervoer niet inbegrepen

**c) Transportstatistiek (1)
2° Vervoer der voornaamste zware goederen
A. — Gezamenlijk verkeer**

TIJDVAK	Ton-kilom. (miljoenen)	(duizenden tonnen)										
		Totaal	Landbouw- en voedingsproducten	Brandstoffen	Ertsen	Metalwaren	Bouwmaterialen, glas en spiegelglas	Producten der groefbedrijven, zand, kiezel en aarde	Textiel, leerlooier., kleding	Chemische en arseenijkundige producten	Nijverheidsvetten en -oliën, teer, petroleum, etc.	Diversen
1943 Maandgemiddelde...	255	3.260	339	1.425	408	205	267	256	28	109	32	191
1944 Maandgemiddelde...	91	1.273	215	582	112	80	92	64	7	40	11	70
1944 Februari	202	2.355	205	1.020	314	190	198	134	20	95	28	151
Maart	217	2.576	229	1.094	372	208	208	148	22	102	27	166
April	102	1.252	164	483	235	65	109	65	9	41	10	70
Mei	35	570	62	352	34	19	50	16	1	10	4	22
Juni	35	619	52	430	22	32	31	19	2	12	4	15
Juli	57	999	116	622	28	69	59	28	3	38	6	30
Augustus	57	940	109	558	35	60	60	35	1	31	6	45
September	11	218	71	98	4	11	8	9	1	5	1	10
October	48	881	367	366	1	22	36	36	1	11	5	36
November	73	1.318	661	445	1	32	60	55	1	9	7	47
December	65	1.113	340	570	2	33	57	52	1	10	7	41
1945 Maart	99	1.497	178	884	24	56	143	80	7	24	16	85
Juni	120	1.772	139	863	35	97	181	218	8	40	30	161
September	225	2.592	203	1.105	269	135	248	295	39	89	20	189

(1) Militair vervoer niet inbegrepen.

III. — BANK VOOR INTERNATIONALE BETALINGEN, TE BAZEL.

87

Staten in duizenden Zwitsersche goudfranken

[eenheden van 0,29032258... g. fijn goud (art. 5 der statuten)]

	31 December 1945		31 Januari 1946		28 Februari 1946	
ACTIVA						
		pCt.		pCt.		pCt.
I. Goud in baren en geld	118.285	28,0	120.197	28,4	120.197	28,4
II. Kasmiddelen :						
In de bank en in rekening-courant bij andere banken	41.669	9,2	42.146	9,3	43.241	9,5
III. Rentegevende call-gelden	10.888	2,4	11.395	2,5	11.396	2,5
IV. Herdiscontopapier :						
1. Handelswissels en bankaccepten	70.636	15,5	70.179	15,4	70.202	15,4
2. Schatkistpapier	11.154	2,4	11.166	2,5	11.506	2,5
V. Rentegevende termijngelden :						
Op ten hoogste 3 maanden	2.750	0,6	2.750	0,6	2.750	0,6
VI. Wissels en diverse beleggingen						
1. Op ten hoogste 3 maanden :						
a) Schatkistpapier	23.126	5,1	20.118	4,4	20.159	4,4
b) Diverse beleggingen	36.745	8,1	34.993	7,7	47.758	10,5
2. Op 3 tot 6 maanden :						
a) Schatkistpapier	24.771	5,5	29.644	6,5	27.229	6,0
b) Diverse beleggingen	55.728	12,3	56.918	12,5	36.670	8,1
3. Op meer dan 6 maanden :						
a) Schatkistpapier	33.740	7,4	31.937	7,0	53.273	11,7
b) Diverse beleggingen	24.825	5,5	23.443	5,2	11.002	2,4
VII. Andere activa	198.935	0,0	197.053	0,0	196.091	0,0
	93		99		103	
<i>Totaal activa...</i>	454.410	100,0	454.985	100,0	455.486	100,0

PASSIVA

I. Kapitaal :						
Geautoriseerd en geëmitteerd kapitaal : 200.000 aandelen van 2.500 Zwitsersche goudfranken ieder	500.000		500.000		500.000	
Aandelen met 25 pCt. volgestort	125.000	27,5	125.000	27,5	125.000	27,4
II. Reserves :						
1. Wettelijke reserve	6.528		6.528		6.528	
2. Algemeen reservefonds	13.343		13.342		13.342	
III. Langlopende deposito's :						
1. Deposito's op de Trust-rekening der Annuiteiten	152.667	33,6	152.667	33,6	152.667	33,5
2. Deposito der Duitse regeering	76.334	16,8	76.334	16,8	76.334	16,8
IV. Kortlopende en dadelijk opvraagbare deposito's :						
(Diverse munten)						
1. Circulatiebanken voor eigen rekening :						
Dadelijk opvraagbaar	3.670	0,8	3.672	0,8	3.664	0,8
2. Circulatiebanken voor rekening van andere deposanten :						
Dadelijk opvraagbaar	632	0,1	632	0,1	633	0,1
3. Andere deposanten :						
a) Op ten hoogste 3 maanden	88	0,0	88	0,0	88	0,0
b) Dadelijk opvraagbaar	775	0,2	796	0,2	871	0,2
V. Kortlopende en dadelijk opvraagbare deposito's (goud) :						
a) Op ten hoogste 3 maanden	250	0,0	244	0,0	244	0,1
b) Dadelijk opvraagbaar	16.692	3,7	16.728	3,7	16.714	3,7
VI. Diversen	16.942	3,7	16.972	3,7	16.958	3,7
	58.431	12,9	58.954	12,9	59.401	13,0
<i>Totaal passiva...</i>	454.410	100,0	454.985	100,0	455.486	100,0

Nota: In deze staten zijn niet begrepen het *carmarked* goud van Circulatiebanken en de fondsen aangehouden voor den Dienst der Internationale Leeningen, waarvan de Bank voor Internationale Betalingen mandataris, trustee of fiscaal agent is.

INHOUDSTAFEL

(De gegevens vergezeld van het letterteken « v » zijn als voorloopig te beschouwen)

DOORLOOPENDE MAANDSTATISTIEKEN

	Tab.		Tab.
GELDMARKT		PRODUCTIE	
I — Rentetarief voor disconto en beleeningen	2	I — Steenkolenmijnen en metaalbedrijven	55
II — Rentestanden voor bankdeposito's en tegoed ter Algemeene Spaar- en Lijfrentekas	4	II — Diverse producties	56
VALUTAMARKT EN MARKT DER EDELE METALEN		III — Electriciteit	58
I — Noteering der edele metalen	9	IV — Gas	59
II — Officieele wisselkoersen	10	VERBRUIK	
KAPITAALMARKT		I — Verbruiksindexcijfers	65
I — Noteeringen van enkele overheidsfondsen	14	II — Tabakverbruik	66
II — Maandindexcijfers der noteeringen ter Beurze van Brussel en Antwerpen	15	III — Slachtingen in de 13 voornaamste slachthuizen van het land	67
III — Omzetten ter Beurze van Brussel en Antwerpen	15	VERVOER	
IV — Noteering en rendement van de voornaamste obligatietypen	16	Bedrijvigheid van de Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen	70
V — Emissies van de Belgische en Congoleesche nijverheids- en handelsvennootschappen	17	a) bedrijfsontvangsten en -uitgaven	
Retrospectief overzicht		b) wagons aan de nijverheid geleverd	
Detail der emissies :		c) verkeer :	
Januari 1946		1° algemeen spoorverkeer	
Ingedeeld naar de belangrijheid van het kapitaal		2° zware goederen :	
VI — Leeningen uitgegeven door de Overheid	18	A) gezamenlijk verkeer	
VII — Bankoperaties van het Gemeentekrediet	19	B) binnenlandsch verkeer	
VIII — Hypotheekinschrijvingen	20	Bedrijvigheid van de Nationale Maatschappij van Belgische Spoorwegen	70
INKOMEN EN SPAREN		BUITENLANDSCHE HANDEL	
I — Rendement der Belgische naamloze vennootschappen	30	I — Samenvatting aangenomen door de overeenkomst van Brussel	75
Betaalbaar gestelde dividenden en obligatiecoupons :		II — Samenvatting naar den graad van voltooiing der producten	76
Januari 1946		WERKLOOSHEID	
Retrospectief overzicht		Aantal gecontroleerde werklozen	81
II — Algemeene Spaar- en Lijfrentekas ..	31	BANKSTATISTIEKEN	
a) Inlagen op particuliere spaarboekjes		I — België :	
b) Stortingen ingeschreven op de rekeningen der aangeslotenen bij de Lijfrentekas		Weekstaten van de Nationale Bank van België	85
LOOP DER ZAKEN		II — Buitenlandsche circulatiebanken :	
I — Verrekenkamers	35	Staten :	
II — Postchèque- en giroverkeer	36	Banque de France	86
		Bank of England	
		Nederlandsche Bank	
		Banque Nationale Suisse	
		Federal Reserve Banks	
		Sveriges Riksbank	
		Discontovoet van de voornaamste circulatiebanken	
		III — Bank voor Internationale Betalingen, te Bazel	87

Abonnementsprijs per jaargang | *fr* 250 voor België.
(incl. extra-nummer) | *fr* 300 voor het buitenland.

Losse exemplaren : *fr* 20 voor België.
fr 25 voor het buitenland

Extra-nummer : *fr* 50 voor België.
fr 60 voor het buitenland

De betaling moet vooraf geschieden door overmaking op postgironummer 500 der Nationale Bank van België, of op de in hare boeken geopende rekening-courant onder de rubriek « Tijdschrift voor Documentatie en Voorlichting ».

De abonneuten worden verzocht op te geven welke uitgave zij wenschen te ontvangen : de Nederlandsche of de Fransche.

- Voorh. Drukkerijgest. -
T H. DE W A R I C H E T
J., M., G. en L. Dewarichet,
- broeders en zusters, -
maatsch. onder gez naam
16, Wilde-Woudstraat, 16
B R U S S E L

22571